የስኬታማ አገልግሎት መርሆዎች

Principles of Effective Ministry

ከበደ በከሬ

አሳታሚ፡- ጌጃ. ቃለ ሕይወት ሥነጽሑፍ አገልግሎት
ፖ.ሣ.ቁ.698 ፣ስልክ 76 33 28/ 76 98 30
E-mail hiwotlit@ethio.net.et

መጋቢት 1997 ዓ/ም

© Kebede Bekere, 2005

የደራሲው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው።
All Rights Reserved.
Published by Heywet Literature
P.o.Box 698
E-mail hiwotlit@ethio.net.et
Addis Ababa, Ethiuopia

የኮምፒውተር ለቀማ:- ዘውዲቱ በቀለ

ምሥጋና

ከሁሉም በማስቀደም ይህን መጽሐፍ እንድጽፍ ለረዳኝ ለጌታ ለእግዚአብሔር ክብር ምሥጋና ይድረሰው። የሁልጊዜ ድጋፋቸው ሳልተለየኝ ለቤተሰቦቼ ልባዊ ምሥጋናዬን አቀርባለሁ። እንዲሁም ውድ ጊዜያቸውንና እውቀታቸውን በመስጠት የዚህን መጽሐፍ ረቂቅ በማንበብ ገንቢ አስተያየትና እርማት ለሰጡኝ ለወንድም ኤርምያስ አበበ፣ ለወ/ዊ ኃይሉ ቸርነት፣ ለፓስተር ስለሺ ከበደ፣ ለአቶ ግርማ፣ ለአቶ በድሩ ሁሴን፣ ለፓስተር ቀልቤሳ ሙለታ፣ለወ/ዊ ውድነህ እንዳይላሉ የእግዚአብሔር በረከት ይብዛላቸው እላለሁ።

ማውጫ

ገጽ

መግቢያ 4

ክፍል አንድ፡ የአገልግሎት ጥሪና ዝግጅት

1. የአገልግሎት ጥሪ ምን እንደሆነ ማወቅ 6
2. የአገልግሎት ጥሪ ዓይነቶችን ማወቅ 10
3. የአገልግሎት ጥሪ እንዴት እንደሚመጣ መገንዘብ 16
4. ለአገልግሎት ምን ዓይነት ሰው እንደሚጠራ ማወቅ 22
5. እግዚአብሔር ሰዎችን ለምን ያህል ጊዜ እንደሚጠራ ማወቅ 28
6. የጥሪ መለያ ምልክቶችን አጥርቶ መለየት 32
7. ለአገልግሎት መዘጋጀት 51

ክፍል ሁለት፡ የአገልጋይ ሕይወት እና አገልግሎት

8. ለአገልግሎት መሾም 60
9. የአገልግሎት ስጦታን መለየት 64
10. የአገልጋይ ሕይወትና አገልግሎት ምሳሌዎችን በማወቅ መከተል ... 68
11. በአገልግሎት ጊዜ ቅድሚያ ለምን እንደሚሰጥ ማወቅና ማድረግ 80
12. የአገልጋይ መልካም ባህርያትን መከታተልና መኖር 96
13. የአገልጋይ ተግዳሮቶችን ማወቅና በጸጋው መጋፈጥ 108
14. የአገልጋይን ብድራት ትኩር ብሎ መመልከት 115

መግቢያ

እግዚአብሔር ሰዎችን ጠርቶ ለአገልግሎት እንደሚያሰማራቸው የታወቀ ነው። ይሁን እንጂ ማን በእርግጥ እንደተጠራና ማን እንዳልተጠራ ለይቶ ማወቅ የሚቻል ቢሆንም የማወቁ ሂደት በጣም አስቸጋሪ ነው። አንዳንድ ጊዜ እንኳን የሌሎች ሰዎችን የአገልግሎት ጥሪ ማወቅ ቀርቶ የራሳችንንም ቢሆን "በእርግጥ እግዚአብሔር አገልጋይ እንድሆን ጠርቶኛል ወይስ...?" የሚለውን ጥያቄ መመለስ ከባድ ይሆናል። የአገልግሎት ጥሪ ከእግዚአብሔር መሆኑን ማረጋገጥ እጅግ ከባድ እንደሆነ እኔም በሕይወቴ አይቻለሁ። ገና ማንም ሰው ለመሆን የሚመኘውን ለመሆን ዕድል እያለኝ አንድም ነገር ሳልሞክር የጠራኝ እግዚአብሔር ነው ወይስ ሌላ ነገር? ያልኩበት ወቅት ነበር። ጥሪው በእርግጥ ከእግዚአብሔር መሆኑን ለማወቅ እጅግ ፈታኝ ጊዜያትን አሳልፌአለሁ። ይህ የእኔ ብቻ ሳይሆን የብዙዎች ልምምድ እንደሆነ አስባለሁ። የአገልግሎት ጥሪ ሲወራ እንጂ በሕይወት ሲተገበር በቀላሉ መለየት ያስቸግራል።

ጥሪው ከእግዚአብሔር መሆኑ ሲታወቅ ደግሞ ተጠርቻለሁ ማለት ብቻ በቂ አለመሆኑ ይከተላል። እግዚአብሔር ምን እንድሠራ? የት እንዳገለግለው ጠራኝ? የሚሉት ጥያቄዎች ደግሞ ምላሽ ይፈልጋሉ። እግዚአብሔር እንደጠራኝ ደግሞ እንዴት ለሌሎች ሰዎች በተለይም ለቤተክርስቲያን መሪዎች መናገር እችላለሁ? ባያምኑኝስ ምን አደርጋለሁ? የሚሉና ሌሎች ጥያቄዎችም ጥሪን ውስብስብ ያደርጉታል። እነዚህን ጥያቄዎች በተመለከተ ትክክለኛ መልስ የምናገኘው ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ነው። ከእኛ በፊት የነበሩ ሰዎች እንዴት ተጠሩ? ጥሪን እንዴት አስተናገዱ? የሚሉትን ነጥቦች መመልከቱ መልካም ነው። የተጻፈው ለትምህርታችን ነውና ከእነርሱ ሕይወት ለራሳችን የምንማራቸው መሠረታዊ አሳቦች አሉ። እግዚአብሔር እያንዳንዱን ሰው በተለየ ሁኔታ ቢጠራም መሠረታዊ አካሔዶቹ ተመሳሳይ ናቸው።

አገልግሎት በጥሪ ይጀምር እንጂ ሂደቱ ረጅም ነው። አንድ ሰው ጥሪው ከእግዚአብሔር መሆኑን ካረጋገጠ በኋላ ወደተጠራበት የአገልግሎት መስክ ከመሠማራቱ በፊት መዘጋጀት አለበት። ለውትድርና መመልመል ማለት ወታደር መሆን ማለት አይደለም። ምልመላ ወደ ሥልጠና መግቢያ በር ነው። ወታደር መሆን በአስቸጋሪ ሥልጣና ውስጥ ማለፍን ግድ ይላል። አንዳንድ ምልምሎች ወደ ውትድርና ሳይደርሱ በሥልጠናው ወቅት ይሰናበታሉ። የጸኑ ደግሞ ወታደር ይሆናሉ። በተመሳሳይ መልኩ ዝግጅት ከአገልግሎት ይቀድማል። በጥሪ ደስ የተሰኙ ሰዎች ሥልጠና መኖሩን ሲሰሙ ወይም የሥልጠናው ጊዜ ሲራዘምባቸው ተስፋ ቆርጠው ጥሪውን እምቢ ይላሉ። ሌሎች ደግሞ ሥልጠናውን አቋርጠው ቶሎ በአቋራጭ ወደ አገልግሎት ይገባሉ። የመጀመሪያው ስህተት አለመታዘዝ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ያለበቂ ዝግጅት መሰማራት ስለሆነ የአገልግሎቱ ስኬታማነት ያጠራጥራል። አገልጋይ ከተጠራ በኋላ የሚያደርገው ዝግጅት ወይም ሥልጠና ምንድነው? ዝግጅቱ ምን ያህል ጊዜ ይወስድበታል?

አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ የአገልግሎት ጥሪ ኖሮት ጥሪውን ካረጋገጠ በኋላ የሚቀጥለው ምዕራፍ በአገልግሎት መሰማራት ነው። የተጠራና የተዘጋጀ አገልጋይ ወደ አገልግሎት መስክ ይገባል። ወደ አገልግሎት ለመግባት መጠራትና መዘጋጀት ብቻ በቂ ናቸው ወይስ ሹመት ያስፈልጋል? አንድ ሰው ሳይሾም በሙሉ ጊዜ አገልግሎት ማገልገል አይችልምን? ሹመት ምን ጥቅም አለው?

አገልጋይ በአገልግሎት ላይ ከተሰማራ በኋላ እንደ እግዚአብሔር አገልጋይ ደረጃውን የጠበቀ መንፈሳዊ ሕይወትና መልካም ባህርያት ሊኖሩት ይገባል። ለመሆኑ እነዚህ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሊኖራቸው የሚገቡ መልካም ባህርያት ምንድናቸው? አገልጋይ እግዚአብሔርን ቢያገለግልም ሕይወቱና አገልግሎቱ ከተግዳሮት የነጻ አይደለም። ብዙውን ጊዜ ምዕምናን በሚቸገሩበት ተመሳሳይ ችግር አገልጋይም ሲቸገር ይታያል። አገልጋይን የሚገዳደሩ ወይም የሚፈታተኑ ተግዳሮቶች ወይም ፈተናዎች ምንድናቸው? አገልጋይስ እንዴት አድርጎ እነዚህን ተግዳሮቶች መቋቋም ወይም ማሸነፍ ይችላል?

አገልጋይ እግዚአብሔር በሰጠው ጸጋ የተጠራበትን አገልግሎት እንደሚገባ ቢያገለግል ብድራቱ ምንድነው? አገልጋይ ብድራቱን የት ያገኛል? ጥሩ ደመወዝ የአገልጋይ ብድራት ሊሆን አይችልምን? የአገልጋይን ፍሬያማነት ገምግሞ ብድራቱን የሚተምንለትስ ማንነው?

ይህ መጽሐፍ በክፍል አንድ ውስጥ በአገልጋይ ጥሪና ዝግጅት ዙሪያ የሚነሱ የተለያዩ ጥያቄዎችን በማንሳት ከእግዚአብሔር ቃል አኳያ ሚዛናዊ ምላሽ ለመስጠት ይሞክራል። ያዘቱ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ሆኖ የሀገራችንን የአገልጋዮች የጥሪ ሁኔታና ዝግጅት የሚዳስስ ስለሆነ ያለንበትን ሁኔታ ይበልጥ ለመረዳት እና መፍትሔ ለሚሹ ጉዳዮችም ተገቢውን ምላሽ ለመስጠት ያግዛል።

በክፍል ሁለት ከአገልግሎት ጅማሬ ጀምሮ በአገልጋይ ሕይወት እና አገልግሎት ዙሪያ የሚነሱትን ከላይ የተጠቀሱትን እና ሌሎች ተመሳሳይ ጥያቄዎችን በማንሳት ከእግዚአብሔር ቃል አኳያ ሚዛናዊ ምላሽ ይሰጣል።

በአጠቃላይ ይህ መጽሐፍ ለሚያነቡት ሁሉ እግዚአብሔር በሕይወታቸው ያለውን ዕቅድ እንዲመለከቱ፣ እንደሚያደርግና ለጌታ ኢየሱስ ጥሪ ተገቢውን ምላሽ እንዲሰጡ እንደሚያግዛቸው እምነቴ ነው። እንደዚሁም በሀገራችን ያለውን የአገልጋይ ሕይወትንና አገልግሎት በማጉላት አገልጋዮችም ሆኑ የሚያሰማሩአቸው መሪዎች ራሳቸውን እንዲያዩ ይረዳል። በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶች በአገልጋይ ሕይወትና አገልግሎት ዙሪያ ለሚሰጡ ኮርሶች የማስተማሪያ መጽሐፍ ሆኖ ያገለግላል:: በመጨረሻም ይህን መጽሐፍ ለምታነቡት ሁሉ እግዚአብሔርን በትክክል ለማገልገልና ለበረከት ይሁንላችሁ እላለሁ! አሜን!

ከበደ በከሬ
1997 ዓ.ም

ክፍል አንድ፡ የአገልግሎት ጥሪና ዝግጅት

1

የአገልግሎት ጥሪ ምን እንደሆነ ማወቅ

እግዚአብሔር ሰዎችን ለሥራው የሚጠራ አምላክ ነው። እግዚአብሔር ሁሉን የሚችል አምላክ ሆኖ ሳለ በዚህ ምድር የሚሠራውን ተግባር ከሰዎች ጋር ሆኖ መሥራትን ይፈልጋል። ይህ የሚያስደንቅ የእግዚአብሔር አሠራር ነው። እግዚአብሔር ሰዎች ከእርሱ ጋር የሚሠሩ ሠራተኞች እንዲሆኑ ይሻል። ለዓላማው ስኬታማነት ሰዎችን ይጠራና ያስማራቸዋል። እግዚአብሔር የሚጠራና የሚያስማራ የማንኙነትም አምላክ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ጠርቶ ሲያስማራ ለሥራው እንዲበቁም ያደርጋቸዋል።

አንድ ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ የአገልግሎት ጥሪ ሳያገኝ ለአገልግሎት መውጣት ያለፈቃድ ወይም ሳይቀጠር በሰው ድርጅት ውስጥ ገብቶ ሥራ እንደ መሥራት ያህል ነው። አንድ ሰው ለአገልግሎት ከመውጣቱ በፊት ከእግዚአብሔር ዘንድ ግልጽ የሆነ ጥሪ ሊኖረው ይገባል። ስለዚህ ጥሪው እስኪመጣ ድረስ በትዕግስት መጠበቅ እንጂ ያለጥሪ አገልጋይ መሆን የማታ ማታ ያዋርዳል። አንድ ሰው ጥሪ ካልመጣለት የወንጌል አገልጋይ ከሚሆን በሚችለው መንገድ ሌላ ሥራ ፈልጎ ቢሠራና ኑሮውን ቢመራ የተሻለ ነው።

ስለአገልግሎት ጥሪ በዝርዝር ከማየታችን በፊት ጥሪ ምን እንደሆነ መተርጎሙ አስፈላጊ ነው። ጥሪ የሚለው ቃል ጠራ ከሚለው ግስ የመጣ ሲሆን መጋበዝን ያመለክታል። በዚህ መልክ የአገልግሎት ጥራ የሚለው አሳብ ለእግዚአብሔር መለየት ወይም መቀደስ ማለት ነው። ይህ መለየት በተለየ ሁኔታ የእግዚአብሔርን አሳብ ለማከናወን መጋበዝ ነው።

አንድ ሰው ለግብዣ ከተጠራ ወይም ከተጋበዘ የመሄድም ሆነ ያለመሄድ መብቱ የተጠበቀ ነው። ሆኖም የጠሪው ዓላማ የተጠራው ሰው በግብዣው ላይ ጥሪውን አክብሮ እንዲገኝለት ነው። የተጠራው ሰው ያለበቂ ምክንያት ከቀረ በሁለቱ መካከል ያለው ግንኙነት ሊበላሽ ይችላል። የተጠራው ሰው አዎንታዊ ምላሽ የማይሰጥ ከሆነ ጠሪውን ያሳዝናል።

በአንድ በኩል የእግዚአብሔር ጥሪ እንደ መጋበዝ ነው። እያንዳንዱን ሰው "ና ከእኔ ጋር ሆነህ..." የሚል ዓይነት ጥሪ ማቅረብ ነው። እግዚአብሔር ሰዎች የእርሱን ሥራ እንዲሠሩ ይጋብዛቸዋል። በእግዚአብሔር ለአገልግሎት መጠራት ከእርሱ ጋር ሆኖ የእርሱን ሥራ ለመሥራት ነው። የተጠሩ ሰዎች ለቀረበላቸው የአገልግሎት ጥሪ የራሳቸውን ምላሽ መስጠት ይችላሉ። በሌላ በኩል ደግሞ የአገልግሎት ጥሪ እንደ ትዕዛዝም ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ሲጠራ መጋበዝ ብቻ ሳይሆን ያዛቸዋል። ይህ ደግሞ ሰዎች የእግዚአብሔር ጥሪ ሲመጣላቸው በጎ ምላሽ መስጠት እንዳለባቸው ያሳስባል። የእግዚአብሔር ለሥራው መጋበዝ ከትዕዛዙ ስለሚቀድም ብዙዎች በፍቅር ግብዣው ተሸንፈው ለአገልግሎት ይወጣሉ። እንዲህ ማድረግ ካልቻሉ ግን

እግዚአብሔር ሰዎችን ለሥራው እንደሚፈልጋቸው በመግለጽ ወደ ዓላማው የሚመራበት ሁኔታ ይኖራል።

ለአገልግሎት መጠራት ማለት ለእግዚአብሔር ሥራ መለየት ማለት ነው። በብሉይ ኪዳን በምንመለከትበት ጊዜ ለእግዚአብሔር ሥራ ብቻ የተለዩ ሥፍራዎች፣ ዕቃዎችና ሰዎች ነበሩ። እነዚህ ለእግዚአብሔር የተቀደሱ ነገሮች ይባላሉ። ይህ ማለት ለእግዚአብሔር አገልግሎት ካልሆነ በስተቀር ሰዎች ለሌላ ተግባር ሊጠቀሙባቸው እንዲጠቀሙባቸው አይፈቀድም ነበር።

እግዚአብሔር እስራኤልን የራሱ ሕዝብ አድርጎ ጠርቷል። በአጠቃላይ ሁኔታ ሲታይ ሁሉም በእግዚአብሔር ተጠርተዋል ማለት ይቻላል። ሆኖም ከተጠሩት ውስጥ አንዳንዶቹን ለተለየ አገልግሎት ደግሞ እግዚአብሔር ሲለያቸው እንመለከታለን። ለምሳሌ እስራኤላውያን በምድረ በዳ በነበሩበት ወቅት እግዚአብሔርን የሚያመልኩበት የመገናኛ ድንኳን ያስፈልጋቸው ነበር። የመገናኛ ድንኳን ብቻ ሳይሆን በውስጡም የተቀመጡ ነገሮች ሁሉ በእግዚአብሔር ትዕዛዝ እንዲሠሩ እግዚአብሔር ፈልጎ ነበር። ይህን ሥራ ለመሥራት ከእስራኤል ሕዝብ የተመረጡ ሰዎች ጥቂቶች ናቸው። ለዚህ ሥራ በቀደሚትነት የተጠራው ባስልኤል የሚባል ሰው ነበር። *"ከይሁዳ ነገድ...ባስልኤልን በስሙ ጠርቼዋለሁ። በሥራ ሁሉ ብልሃት በጥበብም በማስተዋልም በእውቀትም የእግዚአብሔርን መንፈስ ሞላሁበት...ሥራውን ሁሉ ይሠራ ዘንድ"* (ዘጸ31፡2-6)። ባስልኤል ሲጠራ እግዚአብሔር ለጠራበት ተግባር የሚያስፈልገውን እውቀትና ጥበብ ሰጠው። በዚህ በተሰጠው እውቀትና ጥበብ ተጠቅሞ እግዚአብሔር እንደሚፈልገው አድርጎ ሠራው።

በአዲስ ኪዳንም እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ሰዎችን ወደ መንግሥቱ ጠርቷል (1ጴጥ2፡9)። እነዚህ የተጠሩት ሰዎች ሁሉ በመንግሥቱ ውስጥ የራሳቸው የሆነ የአገልግሎት ድርሻ አላቸው። እንደ ክርስቶስ የአካሉ ብልቶች ተግባሮቻቸውን በሚገባ እንዲያከናውኑ ለእያንዳንዳቸው የተለያዩ መንፈሳዊ ስጦታዎች ተሰጥተቸዋል (ሮሜ.12፡4-6)።

እግዚአብሔር ለሰዎች የሚያቀርበው የመጀመሪያው ጥሪ የድነት ጥሪ ነው (ማቴ11፡28)። ይህም ጥሪ ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን የማዳን ወንጌል ሰምተው በክርስቶስ አምነው ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ የሚጋብዝ ነው። ጌታን ያላመኑ ሰዎች ሁሉ ይህን ጥሪ ተጠርተዋል። ሁለተኛው ጥሪ ግን የአገልግሎት ጥሪ ነው። በወንጌል አምነው ዳግመኛ ለተወለዱ እና የእግዚአብሔር የልጅነት መብትን ላገኙ የሚመጣ ለወንጌል አገልጋይነት ራስን ሙሉ በሙሉ መስጠትን የሚጠይቅ ጥሪ ነው።

በአንድ በኩል በጌታ ያመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተጠርተው የወጡ ሰዎች ናቸው። በዚህም የእግዚአብሔርን ዓላማ በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ይፈጽማሉ። ሆኖም እግዚአብሔር አንዳንዶችን ከሌሎች በተለየ ሁኔታ በመገናኘት ለተለየ ተግባር ይጠራቸዋል። ይህ የአገልግሎት ጥሪ ከዚህ አጠቃላይ ከሆነው(ለእግዚአብሔር አሳብና ፈቃድ መገዛት) የተለየ ነው። ስለሆነም ይህ ጽሑፍ የሚያተኩርበትም

የጥሪ ዓይነት የተለየ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት በራሱ በእግዚአብሔር በማያሻማ ሁኔታ ተለይቶ ለዚያ ሥራ የሚያስፈልገውን እውቀት፣ ችሎታና ጥበብ በማግኘት ለአገልግሎት መውጣት በሚመለከተው የጥሪ ዓይነት ላይ ነው። ለምሳሌ መንፈስ ቅዱስ ባርናባስንና ጳውሎስን ለወንጌል ሚስዮናዊነት እንደለያቸው እንመለከታለን። ከሌሎች ምዕመናን ጋር ሆነው ሲያገለግሉ እግዚአብሔር እነርሱን በተለየ ሁኔታ ለወንጌል ተልዕኮ መረጣቸው። *"እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ"* (የሐዋ13:2)።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ መንግሥቱ ይጠራና የተጠሩት ሁሉ ከእርሱ ዘንድ በተሰጣቸው ስጦታ የራሳቸውን ድርሻ ለተጠሩበት አካል እንዲያበረክቱ ያደርጋል (1ቆሮ.12)። ከእነዚህ ከተጠሩት ውስጥ ደግሞ ሕዝቡን ወደ እግዚአብሔር ሙላት ለመምራት እና ሌሎች ገና ወደ መንግሥቱ ሊመጡ ያሉትን ደግሞ ለማምጣት ከፍተኛ ሚና የሚጫወቱ ሰዎችን በልዩ ሁኔታ ተገናኝቶአቸው በልዩ ኃይል ሞልቶአቸው ያስነሳቸዋል። እነዚህ ሕዝቡን ለማገልገል በእግዚአብሔር የሚጠሩ ሰዎች አስቀድሞ እንደ ማንኛውም ምዕመን ወደ ድነት የተጠሩ ሰዎች ናቸው። ለድነት ሳይጠሩ ለአገልግሎት መጠራት አይታሰብም። እግዚአብሔር በመጀመሪያ ሰዎችን ወደ ድነት ይጠራቸዋል። ከዚያ በኋላ ወደ አገልግሎት ይጠራቸዋል። ስለዚህ ለአገልግሎት የሚጠሩ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸውና ጌታቸው አድርገው ተቀብለው ከእግዚአብሔር ጋር የታረቁ ሰዎች ናቸው። በጌታ ኢየሱስን አምነው ያልዳኑ ሰዎች ለእግዚአብሔር አገልግሎት አይጠሩም።

የአገልግሎት ጥሪ በመስፈርት ሳይሆን በእግዚአብሔር ሉዓላዊ ምርጫ ይከናወናል። ይህ ማለት እግዚአብሔር ሰው የእርሱ አገልጋይ ለመሆን ስለተመኘ ብቻ ለአገልግሎት አይጠራም። በምድራዊ አሰራር የአንድ ድርጅት ሠራተኛ መሆን በምኞት ብቻ አይሆንም። ይህን የፈለገ ሰው ከመፈለግና ከመመኘት አልፎ ድርጅቱ የሚፈልገውን መስፈርት በማሟላት ለሥራ ፈላጊዎች ማስታወቂያ ሲወጣ መወዳደር ይኖርበታል። አሠሪው ለመቅጠር ከፈለገና መስፈርቱን ካሟላ ሰውየው ይቀጠራል። ለእግዚአብሔር ሥራ ግን ሠራተኛ የሚኮነው በዚህ መንገድ አይደለም።

እግዚአብሔር አንዳንድ ምዕመናንን ጠርቶ ለአገልግሎት የሚያሰማራቸው በምን መስፈርት እንደሆነ ማወቅ አስቸጋሪ ነው። መስፈርቶቹን በእርግጥ የሚያውቀው እርሱ ብቻ ነው። አንድ ግልጽ የሆነው መስፈርት ሰዎቹ ጌታን ያወቁና የእርሱ እውነተኛ ተከታዮች መሆናቸው ነው። ስለዚህ የአገልግሎት ጥሪ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ነው። የወንጌል አገልግሎት ዋና ሥራ አስኪያጅ እግዚአብሔር ስለሆነ ሠራተኞችን የሚቀጥረው እርሱ ራሱ ነው። ቤተክርስቲያን ቀጣሪ ሳትሆን ሥራ አስፈጻሚ ናት። እግዚአብሔር የላካቸውን አገልጋዮች ታሰማራለች። ታዲያ እነዚህን እግዚአብሔር የላካቸውን ሰዎች እንዴት ታውቃቸዋለች? ይህን አሳብ ወደፊት እናነሳዋለን።

በጥሪና በምርጫ መካከል ጥቂት ልዩነት እንዳለም መረዳት አስፈላጊ ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን ለሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልግሎት ሲጠራ በራሱ መስፈርት ላይ ተመርኩዞ ነው። አንድ ሰው የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይ ሆኖ ለመጠራት ማሟላት የሚጠበቅበት መስፈርት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አልተጻፈም። ነገር ግን አገልጋይ እንዴት መመላለስ እንደሚገባው የሚያሳዩ ትምህርቶች አሉ። ለሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይነት እግዚአብሔር ራሱ ሰዎችን ይጠራና ይልካቸዋል። በዚህ ሂደት የመጀመሪያውን እርምጃ የሚወስደው እግዚአብሔር ነው። ከዚያም ስለጥሪው የሚያውቀው የተጠራው ሰው ነው። ቤተክርስቲያን ከዚያ በኋላ ትሰማለች። እነዚህ የሙሉ ጊዜ አገልጋይ የተባሉ ሰዎች የወንጌል አስተማሪ፣ ወንጌላዊ፣ መጋቢ ... የሚባሉቱ ናቸው።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ካሉት ምዕመናን አንዳንድ የአገልግሎት ጸጋ ያላቸው ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በተጠቀሰው መስፈርት መሰረት ይመረጣሉ። ለምሳሌ ሽማግሌዎች እና ዲያቆናት ከእግዚአብሔር የሆነ ልዩ ጥሪ ሳይኖራቸው በቤተክርስቲያን ምዕመናን ተመርጠው ያገለግላሉ። ሕይወታቸው ግን ከአገልግሎታቸው ጋር የሚጣጣም ስለመሆኑ መስፈርቱን ማሟላት አለባቸው። እነዚህ ሰዎች የግድ የእግዚአብሔርን ጥሪ ማወቅ አለብን ብለው ግትር መሆን አይጠበቅባቸውም። አገልግሎቱ የዕድሜ ልክ ሳይሆን የትርፍ ጊዜ ስለሆነ ጌታ በሰጣቸው ጸጋ እርሱን ያገለግላሉ። በዚህ መልክ ለሙሉጊዜ የወንጌል አገልጋይነት መጠራትና በቤተክርስቲያን ተመርጦ አንዳንድ አገልግሎቶችን ማገልገል የተለያዩ ናቸው። ሁለቱም እግዚአብሔርን ቢያገለግሉም ከጥሪና ከሚጠይቀው መስዋዕትነት አኳያ ሲታይ ልዩነት አላቸው።

ለሙሉ ጊዜ አገልጋይነት የሚጠሩ ሰዎች እንዴት ይጠራሉ? እግዚአብሔር በተዓምራዊ መንገድ ይጠራቸዋል? ወይስ ሰዎች ተራ ነው ብለው በሚያስቡት መንገድ ይጠራቸዋል? ይህን በሚቀጥለው ምዕራፍ ውስጥ እንመለከታለን?

ጥያቄዎች

1. የድነት ጥሪና የአገልግሎት ጥሪ ተመሳሳይነትና ልዩነት ምንድነው?
2. ምዕመናን ሁሉ የእግዚአብሔር ካህናት ናቸው (1ጴጥ2:9) የሚለው አሳብና እግዚአብሔር የተወሰኑ ሰዎችን ለአገልግሎት ይጠራል (ኤፌ4፡11) የሚለው አሳብ እንዴት ይጣጣማል?
3. በእግዚአብሔር መጠራትና በቤተክርስቲያን ምዕመናን ለአገልግሎት መመረጥ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው?
4. አንድ ሰው በእግዚአብሔር ለአገልግሎት ለመጠራት ምን ምን መስፈርቶችን ማሟላት ይጠበቅበታል? ለምን?
5. በአንተ ሕይወት የተፈጸመው ጥሪ የትኛው ነው?

የአገልግሎት ጥሪ ዓይነቶችን ማወቅ

እግዚአብሔር ሰዎችን በተለያየ ዓይነት ወይም ሁኔታ ይጠራል። የእግዚአብሔር አሰራር የማይወሰን ስለሆነ እግዚአብሔር ሰዎችን በዚህ ወይም በዚያ ብቻ ይጠራል ብሎ መደምደም መንፈሳዊ ልጅነት ነው። ሆኖም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ከተጠቀሱት የእግዚአብሔር አገልጋዮች አጠራር አኳያ ሲታይ ጉልህ ሆነው የሚታዩ የአጠራር ዓ ይነቶች አሉ። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ጥሪ በአመጣጥ ሁኔታው በሁለት ዓ ይነት ተከፍሏል። የመጀመሪያው ድንገተኛ ጥሪ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ አዝጋሚ ጥሪ ነው። እያንዳንዱ አሳብ ምን እንደሆነ በዝርዝር እንደሚከተለው ይገለጻል።

ድንገተኛ ጥሪ

ድንገተኛ ጥሪ የሚባለው ሰዎች እግዚአብሔርን ስለማገልገል ምንም አሳብ ሳይኖራቸው ሳይታሰብ የሚመጣ ጥሪ ነው። ሰዎቹ በራሳቸው ሥራ ላይ ተሰማርተው ባሉበት ሁኔታ እግዚአብሔር ድንገት ተገልጦላቸው ለራሱ ሥራ እንደሚፈልጋቸው የሚጠራቸው ጥሪ ነው። በዚህ ሁኔታ የሚጠሩ ሰዎች እነርሱም ሆኑ ሌሎች ሰዎች ለአገልግሎት እንደሚወጡ አስቀድሞ መተንበይ አይችሉም። እነዚህን ሰዎች የሚያውቃቸው ጠሪው እግዚአብሔር ብቻ ነው። በዚህ ሁኔታ የሚጠሩ ሰዎች ጥሪያቸውን እንደ ተዓምር ይቆጥራሉ፤ ምክንያቱም በእነርሱም ሆነ በሰዎች ግምት ይሆናል ተብሎ ያልታሰበ ነገር በመሆኑ ነው። እነዚህን ሰዎች ዱሮ የሚያውቋቸው ሰዎች ዛሬ እግዚአብሔርን ሲያገለግሉ ሲያዩአቸው በመደነቅ ይሞላሉ።

በድንገተኛ ጥሪ ውስጥ ለእግዚአብሔር አገልግሎት መዘጋጀት ቢኖርም ሰዎች ለዚህ ዓላማ እንደሚዘጋጁ ሳያውቁ ይፋዊ የሆነ ጥሪ ይመጣላቸዋል። እግዚአብሔር እነርሱ ባላስተዋሉት ሁኔታ ሊጠራቸው ላሰበበት አገልግሎት ያዘጋጃቸዋል። እነርሱ የዕለት ተዕለት ሥራዎቻቸውን እየሠሩ እንደሆኑ ቢያውቁም እግዚአብሔር ለዓላማው ያዘጋጃቸዋል። ሰዎቹ ይህን የሚያስታውሉት እግዚአብሔር ለሚፈልጋቸው አገልግሎት ከጠራቸው በኋላ ነው። ያሳለፉትን ሕይወት ወደ ኋላ ሲመለከቱት "ለካስ እግዚአብሔር በዚያ ሁኔታ ውስጥ ሲያሳልፈኝ ለዚህ አገልግሎት እያዘጋጀኝ ነበር!" በማለት ይናገራሉ።

ከእግዚአብሔር ቃል ለዚህ ዓይነት ጥሪ ምሳሌ ሊሆኑ የሚችሉ ሰዎች አሉ። ከእነዚህም ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው። ኤልሳዕ አንዱ ነው። ኤልሳዕ ገበሬ ነበር። የእግዚአብሔር ጥሪ የደረሰው እርሱ በግብርና ሥራው ላይ በነበረበት ጊዜ ነበር። ኤልሳዕ አንድ ቀን በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልቶ ድንቅና ተዓምራት የሚሠራ የእግዚአብሔር ነቢይ እንደሚሆን ምንም አያውቅም ነበር። እርሱ ባያውቅም እግዚአብሔር ግን ስለእርሱ አስቀድሞ ያወጣው ዕቅድ ነበር። ኤልሳዕ ጥሪው ሲደርሰው

ድንገተኛ ቢሆንም እግዚአብሔር ግን አስቀድሞ እንደጠራው ለሌላ የእግዚአብሔር ሰው ገልጦለት ነበር። ኤልሳዕ እርሻ እያረሰ ነበር ጥሪው የመጣለት። ቤተሰቡም ኤልሳዕ የተለመደ የዘወትር ሥራውን እንደሚሠራ ያውቁ ነበር። ኤልሳዕም ሆነ ቤተሰቡ አንድ ቀን ሥራውን ትቶ ነቢይ እንደሚሆን ገምተው አያውቁም ነበር። ጥሪው እንደ ደረሰው ወዲያውኑ ሁኔታዎች ተለወጡ። ኤልሳዕ ሥራውን ትቶ፣ ቤተሰቡን ተሰናብቶ እግዚአብሔር ወደ ጠራው አገልግሎት ገባ።

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ሲጠራ የሚጠሩ ሰዎች እንደሚጠሩ ሳያውቁ ስለጥሪያቸው ለሌሎች ሰዎች ሊገልጥ ይችላል። እነዚህ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ጥሪ ለተጠሪዎች እንደሚመጣ የሚገለጽላቸው ሰዎች የእግዚአብሔር ሰዎች ሆነው እነዚያን የተጠሩ ሰዎችን በመቀባት ለአገልግሎት የሚለዩ ናቸው። እግዚአብሔር ለእነርሱ የገለጸው በእግዚአብሔር ስም እንዲያሰማሩአቸው ነው። እግዚአብሔር የኤልሳዕን መጠራት ለኤልያስ ገለጠው። ኤልያስም ወደ ኤልሳዕ ሄዶ ቀባውና ለእግዚአብሔር አገልግሎት ለየው።

የዳዊት ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሪነት መጠራትም ድንገተኛ ነበር። የእግዚአብሔር ነቢይና ካህን የነበረው ሳሙኤል፣ የዳዊት ቤተሰብ እና ዳዊትም እግዚአብሔር እርሱን እንደሚጠራው አላወቁም ነበር። ዳዊት የተለመደ ሥራውን ከሚሠራበት ከእረኝነት ተግባሩ ላይ ድንገት ተጠርቶ ሲመጣ እግዚአብሔር እርሱን ለመሪነት እንዲቀባው ነቢዩን አዘዘው። ዳዊት ተጠርቶ እንደመጣ እግዚአብሔር ሳሙኤልን *"ይህ ነውና ተነሥተህ ቅባው አለ። ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ መካከል ቀባው"* (1ሳሙ16:12-13)። ይህ ለዳዊት አስገራሚ፣ ያልተጠበቀና በድንገት የተከናወነ ክስተት ነበር።

ለዳዊት የእግዚአብሔር ጥሪ ሳይታሰብ መጣና ተቀባ። ከዚያም በኋላ ዳዊት ተራ ሰው መሆኑ ቀረ። ከተቀባ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ በኃይል ወረደበት (1ሳሙ16:13)።

እግዚአብሔር ዳዊትን በድንገት ከእረኝነት ላይ ቢጠራውም እረኛ በነበረበት ወቅት ዳዊትን ሊጠራው ላሰበው ሥራ ያዘጋጀው ነበር። ይህን ዳዊት አያውቅም። ዳዊት ይህ የተገነዘበው እግዚአብሔር ከጠራው በኋላ ነው። ዳዊት የእስራኤልን ሕዝብ የተገዳደረና ልባቸውን ያቀለጠውን የታወቀ ጀግና ጠላት ለመግጠም በመጣ ጊዜ ንጉሡና ሌሎችም ሰዎች ዳዊት የውጊያ ልምድ እንደሌለው በመቁጠር ሲናገሩ ዳዊት ግን እርሱ እረኛ በነበረበት ወቅት እግዚአብሔር ሲያለማምደው እንደ ነበር ገለጸላቸው።

> *እኔ ባሪያህ የአባቴን በጎች ስጠብቅ አንበሳና ድብ ይመጣ ነበር፤ ከመንጋውም ጠቦት ይወስድ ነበር። በኋላውም እከተለውና እመታው ነበር፣ ከአፉም አስጥለው ነበር፣ በተነሣብኝም ጊዜ ጉሮሮውን ይዤ እመታውና እገድለው ነበር* (1ሳሙ17:34-35)።

ድንገተኛ ጥሪ ለሚጠራው ሰው እንጂ ለእግዚአብሔር ድንገተኛ አለመሆኑን ከዚህ አሳብ መረዳት ይቻላል። እግዚአብሔር ሰዎችን

ከመጥራት፡ በፊት ሊመጣላቸው ላለው ጥሪ ያዘጋጃቸዋል። ከተጠሩም በኋላ ለተልዕኮአቸው ያዘጋጃቸዋል። ለአገልግሎት መዘጋጀትን በተመለከተ ወደፊት በስፋት እንመለከታለን።

አሞጽም ስለራሱ ላም ጠባቂና ወርካ ለቃሚ እንደነበር እና ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ እንዳልሆነ ይናገራል። *"እኔ ላም ጠባቂና ወርካ ለቃሚ ነኝ እንጂ ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ አይደለሁም፤ እግዚአብሔርም በጎቹን ከመከተል ወሰደኝ፤ እግዚአብሔርም፦ ሂድ ለሕዝቤም ለእስራኤል ትንቢት ተናገር አለኝ"* (አሞ7:14-15)። ይህ ማለት አሞጽ ትንቢት ከመናገሩ በፊት ስለእግዚአብሔር አገልግሎት የሚያውቀው ነገር አለመኖሩን ያመለክታል። አሞጽ ተራ ሰው እንጂ የነቢይነት ማዕረግ የነበረው ሰው አልነበረም እግዚአብሔር ግን ያልተጠበቀውን ሰው አስነስቶ ለዐመጸ. ሰዎች የእግዚአብሔርን መልዕክት እንዲያደርስ አደረገው። ከዘሩም ወይም ከቤተሰቡ በትምህርት ወይም በውርስ ያገኘው አገልግሎት ሳይሆን እግዚአብሔር እንዲሁ ጠርቶ የላከው ሰው ነበር።

ጳውሎስ ለአገልግሎት የተጠራው ከጌታ ኢየሱስ ጋር ተገናኝቶ ሕይወቱ፡ በተለወጠበት ወቅት ነበር። መለወጡና ጥሪው አንድ ላይ ነበር። ጳውሎስ በዛሬው ቋንቋ ጴንጤ እሆናለሁ ብሎ በሕልሙም አስቦ አያውቅም። ነገር ግን አንድ ቀን ጌታ ኢየሱስ ተገናኘውና የሕይወቱን አቅጣጫ ለወጠው። በዚያው ዕለት ለእርሱ የተመረጠ ዕቃ እንደሚሆን እግዚአብሔር *"ይህ በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ዘንድ የተመረጠ ዕቃ ነውና"* (ሐዋ.9:15) የተባለውን መልዕክት ነገረው። በዚህ ወቅት የጳውሎስን ጥሪ የሚያውቁት እርሱና ሐናንያ ብቻ ነበሩ። ይህ ቅጽበታዊ የሆነ ጥሪ ነበር።

እግዚአብሔር ከጊዜ በኋላ ጳውሎስና ባርናባስ እርሱ ለጠራቸው አገልግሎት እንዲለዩት በመንፈስ ቅዱስ በኩል ለቤተክርስቲያን ተናገረ። በግል የነበረው ጥሪው ይፋዊ ከመሆኑም ባሻገር እግዚአብሔር በግሉ የገለጠለትን ጥሪ አረጋገጠለት። *"እነዚህ ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ"* (የሐዋ13:1-3)። ጳውሎስ አስቀድሞ በግሉ ጥሪ ቢደርሰውም ጥሪው በቤተክርስቲያን ደረጃ ታውቆ ለአገልግሎት አልተሰማራም። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እርሱና ባርናባስ እግዚአብሔር አስቀድሞ ለጠራቸው አገልግሎት ተለይተው እንዲወጡ ተናገረ። ይህ ጥሪ ድንገተኛ ወይም ሳይታሰብ የሚመጣ ቢሆንም ለአገልግሎት መሰማራት ወዲያው እንደማይሆን ያመለክታል። ከጥሪ በኋላ መቆየት የሚለውን አሳብ <ዝግጅት> በሚለው ርዕስ ሥር እንመለከታለን።

አዝጋሚ ጥሪ

ይህ ጥሪ ቀስ እያለ እየተገለጠ የሚመጣ ጥሪ ነው። በዚህ ሁኔታ የሚጠሩ ሰዎች እግዚአብሔር በሰጣቸው ጸጋ በፈቃደኝነት እግዚአብሔርን ያገለግላሉ። በቤተክርስቲያን ውስጥ ጉድ ጉድ ሲሉ ይታያሉ። እግዚአብሔርን ማገልገል ደስ ይላቸዋል። የእግዚአብሔር ቤት ሥራ ምን እንደሆነ ጥቂት እውቀትና ልምምድ አላቸው። በተለይ

በእግዚአብሔር ተጠርተው ከሚያገለግሉ አገልጋዮች ጋር በመሆን ጥቃቅን የሆኑ ሥራዎችን በአብዛኛው የጉልበት ሥራዎችን ይሠራሉ።

በዚሁ ሁኔታ እግዚአብሔርን እያገለገሉ እያሉ በአገልግሎታቸው ፍሬ እየታየ ሲሄድ የቤተክርስቲያን መሪዎች ለሆነ አገልግሎት ሰው ሲፈልጉ "እገሌ" ቢሆንስ በማለት ይጠቁማሉ። ምናልባት ይህ ሰው የመሪዎቹን ዓይን ከሞላ ለሚፈለገው አገልግሎት ይመረጣል። ከዚያም በአገልግሎት ላይ ይሠማራና ፍሬ እያሳየ ከመጣ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር አለ በማለት ለአገልግሎቱ ይሾማል።

ይህ መንገድ ለአሠራር ምቹ ቢመስልም አደገኛነት አለው። በዚህ ሁኔታ የሚጠሩ ሰዎች በአብዛኛው በቤተክርስቲያን መስፈርቶች በመሆኑ የእግዚአብሔር አሳብ በዚህ ውስጥ በሙላት መገኘቱን ሁልጊዜ ማረጋገጥ አይቻልም። በተጨማሪም ሰዎች ወደ ቤተክርስቲያን ጠጋ በማለት፣ የቤተክርስቲያን መሪዎች ወዳጆች በመሆንና እነርሱን በማገልገል የሚፈልጉትን የአገልግሎት ሥፍራ ለመያዝ ሊጠቀሙበት ይችላሉ። በቤተክርስቲያን ውስጥ በቋሚ የሙሉ ጊዜ አገልጋይነት እስኪሾሙ ድረስ ጸጥ ለጥ ብለው ይታዘዛሉ፤ የሚፈለግባቸውን መስፈርት ሁሉ ለማሟላት በሚገባ ይተጋሉ። የሚፈልጉትን ሲያገኙ ግን ስውር ዓላማቸው እየተገለጠ ይመጣል። ከዚያም ቤተክርስቲያንን ያተራምሳሉ።

ሰዎች የቤተክርስቲያንን የአገልግሎት መስፈርት አሟሉ ማለት እግዚአብሔር ጠራቸው ማለት አለመሆኑ ሊታወቅ ይገባል። የወንጌል አገልግሎት የሚሠራው እግዚአብሔር ራሱ በጠራቸው አገልጋዮች ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ በአገልጋሚ ጥሪ ሰዎች በራሳቸው ፈቃደኝነት እግዚአብሔርን በማገልገል ላይ እያሉ በአንድ ወቅት ከእግዚአብሔር ጋር በልዩ ሁኔታ ሊገናኙ ይችላሉ። እግዚአብሔርን ከዚህ በፊት አይተውት በማያውቁት ሁኔታ ያዩታል። እግዚአብሔር በግልጽ እነርሱ ማገልገል የሚገባቸውን አገልግሎት ያሳያቸውና ለዚህ አገልግሎት ስኬታማነት ደግሞ የሚያስፈልጋቸውን ኃይል ያስታጥቃቸዋል።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለዚህ ምሳሌ ሊሆኑ የሚችሉ ሰዎች አሉ። ሳሙኤል እናቱ በስለት የወለደችው ልጅ ስለሆነ ዕድሜውን ሁሉ እግዚአብሔርን እንዲያገለግል ወደ እግዚአብሔር ቤት አመጣች (1ሳሙ.1:24፣28)። ሳሙኤል ከብላቴንነቱ ጀምሮ በጊዜው ካህን በነበረው በዔሊ ፊት ሆኖ እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር (2:11፣18)። ሳሙኤል በእውቀቱና በመንፈሳዊ ሕይወቱ እያደገ ሄደ። ሳሙኤል ያገለግል የነበረው ምናምቴ ከሆኑ አገልጋዮች ጋር ቢሆንም በእነርሱ አሳብና ድርጊት ሳይበከል እግዚአብሔርን በመፍራትና በመኖር ነበር አገልግሎቱ (2:26)። ሳሙኤል በእግዚአብሔር ፊት በጽድቅና በቅድስና ይመላለስ እንጂ *"ገና እግዚአብሔርን አላወቀም ነበር። የእግዚአብሔርም ቃል ገና አልተገለጠለትም ነበር"* (1ሳሙ.3:7)። ይህ የሚያሳየው ሳሙኤል ቀጥተኛ የሆነ መንፈሳዊ ልምምድ ከእግዚአብሔር ጋር እንዳልነበረው ነው። ሆኖም ከካህኑ ጋር በመሆን እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር። ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥተኛ የሆነ መንፈሳዊ ልምምድ ሳይኖራቸው በእግዚአብሔር ቤት ሊያገለግሉ ይችላሉ። ይኼውም እግዚአብሔርን ማገልገል ደስ ስለሚላቸው ወይም ወላጆቻቸው እግዚአብሔርን

እንዲያገለግሉ ግፊት ስላደረጉባቸው ወይም እግዚአብሔርን በማገልገል አንዳንድ ጥቅማጥቅሞችን ለማግኘት ወይም በሌሎች ምክንያቶችም ሳይጠሩ እና እግዚአብሔርን በግላቸው ሳያውቁ ሊያገለግሉ ይችላሉ።

ከልጅነቱ ጀምሮ እግዚአብሔርን በዔሊ ሥር ሆኖ እያገለገለ እያለ አንድ ቀን ግን ሳሙኤል እግዚአብሔር ለሰዎች መገለጥ ባቆመበት ዘመን ከእግዚአብሔር ዘንድ ራእይን አየ። እግዚአብሔር በቀጥታ ሳሙኤልን ማናገር ጀመረ። የመጀመሪያው አገልግሎቱ በእግዚአብሔር ቤት በማደጉ ምክንያት የተገኘ ሲሆን አሁን ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ በተሰጠው መልዕክት ላይ በመመርኮዝ ማገልገል ጀመረ።

ሳሙኤልን ለአገልግሎት ብቁ ያደረገው በካህኑ በዔሊ ሥር ሆኖ በማደጉና አገልግሎቱን በመለማመዱ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ፊት በቅድስናና በቅንነት መመላለሱ እንዲሁም የእግዚአብሔር ለእርሱ መገለጥ ነበር። ሳሙኤልም በአገልግሎቱና እግዚአብሔርን በማወቅ እያደገ ሄደ። እግዚአብሔር ቃሉን ለሳሙኤል ይገልጥ ነበር። ከእግዚአብሔር የተገለጠለትንም ቃል ስለሚናገር "ከቃሉም አንዳች በምድር ላይ አይወድቅም ነበር።" ከዚህም የተነሳ በእስራኤል የመጀመሪያው ትንቢት ተናጋሪ ባይሆንም የመጀመሪያው ነቢይ ሆነ። በዚህ የነቢይነት ሚናውም የእግዚአብሔርን ቃል ለሕዝቡ ያስተምር ነበ(3:19-21)፣ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መገዛት መልካም መሆኑን በሕይወቱ ታማኝነትና ምሳሌነት ያሳይ ነበር (2:35)፣ የእስራኤልን ሕዝብ ለንስሐና ለተሐድሶ ይጠራ ነበር (7:3)፣ በሕዝቡ ላይ ይፈርድ ነበር እንዲሁም በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል የአማላጅነት ሚና ይጫወት ነበር (7:8-9)።

እንግዲህ ያለ እግዚአብሔር ጥሪ በእግዚአብሔር ቤት መወለድና ማደግ እንዲሁም በልጅነት አገልግሎትን መጀመር ለእግዚአብሔር አገልግሎት ብቁ አያደርግም። ሳሙኤል በዔሊ ፊት እንዳደገ ሳለ የሳሙኤል ልጆችም ከአባታቸው አገልግሎትን እያዩ ነበር ያደጉት። ሳሙኤል በሸመገለ ጊዜ እርሱ ወደ አገልግሎት በመጣበት መንገድ ልጆቹን ወደ አገልግሎት አስገባ። ልጆችን በእስራኤል ላይ እንዲፈርዱ ፈራጆች አድርጎ ሾማቸው። ሆኖም ከእግዚአብሔር ጥሪ ስላልነበራቸው የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት አልቻሉም። እግዚአብሔር ማን እንደሆነና አገልግሎቱ በምን መንፈስ መሰጠት እንዳለበት አላወቁም። ከእግዚአብሔር ጋር በግላቸው አልተገናኙም። ስለዚህ ባህርያቸው መልካም አልነበረም (1ሳሙ 8:1-3)።

አገልግሎት የሚገኘው በልምምድ ወይም በውርስ ሳይሆን በእግዚአብሔር ጥሪ ነው። አንዳንድ ጊዜ ከክርስቲያን ቤተሰብ የተወለዱ ወይም ከልጅነታቸው በቤተክርስቲያን ውስጥ እያገለገሉ ያደጉ ሰዎች እግዚአብሔርን ለማገልገል ዝንባሌ ሲኖራቸው የአገልግሎት ጥሪ አላቸው ተብሎም አይጠየቅም። ሰዎች ሁሉ ስለሚያውቁአቸው በተለይ ደግሞ አገልግሎታቸው ፍሬ ካለው እንደ ሌሎቹ ለአገልግሎት ለማስማራት አስቸጋሪ ሂደት አይኖረውም። ልምምድ ወደ አገልግሎት ለመግባት አስፈላጊ ቢሆንም ወሳኝ ግን አይደለም። ወላጆች አገልጋዮች ከሆኑ ድነትን ለልጆቻቸው ማውረስ እንደማይችሉ አገልግሎትንም ለልጆቻቸው ማውረስ አይችሉም። ሆኖም ልጆቻቸው የእግዚአብሔር ሰዎች

እንዲሆኑና እግዚአብሔርን ማገልገል መልካም መሆኑን ማሳየት ይችላሉ።

አገልግሎት እንደ ውርስ ሲወሰድ የእግዚአብሔር ኃይል መሥራት ያቆማል። የታወቁ አገልጋዮች የሆኑ ወላጆች አገልግሎታቸውን ለልጆቻቸው ሲያወርሱ አገልግሎቱ ወላጆቻቸው ያገለግሉ እንደነበር አይሆንም። እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎቱ ካልጠራ በስተቀር የእግዚአብሔር ኃይል አይሠራም። ስለሆነም አገልግሎትን ማውረስ ቢቻልም የእግዚአብሔርን ኃይል ግን ማውረስ አይቻልም።

አዝጋሚ ጥሪን ከድንገተኛ ጥሪ ልዩ የሚያደርገው በአዝጋሚ ጥሪ የሚጠሩ ሰዎች አስቀድሞ ስለእግዚአብሔር ቤት ሥራ እውቀት ያላቸውና አገልግሎትም መስጠታቸው ነው። አስቀድሞ ለሚያገለግሉት አገልግሎት ወይም ለሚያውቁት አገልግሎት ልዩ መረዳትና ኃይል ያገኛሉ። በድንገት የሚጠሩ ሰዎች ግን ስለእግዚአብሔር አገልግሎት ምንም አሳብ ያልነበራቸው ሰዎች ናቸው።

እግዚአብሔር ከሁለቱ በአንዱ መንገድ ሰዎችን ለአገልግሎት ይጠራል። ከሁለቱ በአንደ መጠራታቸው አንዱ ከሌላው እንዲበልጥ ወይም እንዲያንስ አያደርገውም። በዚህ ሁሉ የሚፈለገው የሰዎቹ መጠራት ነው እንጂ እንዴት እንደተጠሩ አይደለም።

ጥያቄዎች

1. በድንገተኛና በአዝጋሚ ጥሪዎች መካከል ያለው ተመሳሳይነትና ልዩነት ምንድነው?
2. አገልግሎት በልምምድ ወይም በውርስ አይገኝም የተባለው ለምንድነው?
3. አንተ ወደ አገልግሎት የመጣኸው በየትኛው ነው? እንዴት አወቅህ?

3

የእግዚአብሔር ጥሪ እንዴት እንደሚመጣ መገንዘብ

እግዚአብሔር እንዲጠራኝ የት ቦታ? በምን ሰዓት? በምን ሁኔታ? መገኘት አለብኝ ብለው የሚጠይቁ ሰዎች አያሌ ናቸው። በእግዚአብሔር ለመጠራት ትክክለኛው ቦታና ጊዜው ምንድነው? ይህ ጥያቄ ተገቢ ጥያቄ ስለሆነ ከእግዚአብሔር ቃል አኳያ ምላሽ ሊያገኝ ይገባል።

እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ እነርሱ ባሉበት ሁኔታ ውስጥ ይመጣል። እግዚአብሔር ለሰዎች የጥሪውን መልዕክት ከመናገሩ በፊት ትኩረታቸውን ወደ ራሱ ያስበዋል። ሰዎቹ ለእግዚአብሔር ትኩረት ሲሰጡ መልዕክቱን ያስተላልፋል። እግዚአብሔር የሰዎችን ትኩረት ለማግኘት የሚጠቀምበት ዘዴዎች የተለያዩ ናቸው።

እግዚአብሔር ሙሴን የጠራው እርሱ በምድረ በዳ በጎችን ሲጠብቅ ነበር። አንድ ጊዜ ሙሴ ሕዝቡ ነጻነት እንዲያገኙ በማሰቡ በራሱ ጊዜ ሕዝቡን ለመርዳት አስቦ ነበር። ሆኖም ሳይሳካለት ቀረና ስደት አመጣበት። በምድረ በዳ ከግብጽ ንጉሥ ተደብቆ የበጎች እረኛ ሆነ። ከዚያም ትዳር መስርቶ ልጆችን ወለደ። ሙሴ አርባ ዓመት የበጎች እረኛ ሲሆን በውስጡ የነበረው አሳብና ራዕይ ምን እንደ ነበር ማወቅ ብዙዎቻችንን ያጓጓናል። ሆኖም ይህን በእርግጥ ለማወቅ ያስቸግራል፣ ምክንያቱም አልተጻፈም። ግን በኀልማሳነቱ በውስጡ የነበረው ራዕይ ጠፍቷል ማለት ያስቸግራል። አሳቡ ቢኖርም ሙሴ ከማሰብ እና ምናልባትም ባለመሳካቱ ከማዘኑ በቀር አንድ ቀን ይህ ራዕይ እውን ይሆናል የሚል እምነት ያለው አይመስልም። የዘወትር ተግባሩ በጎችን መጠበቅ ነበርና።

በሙሴ ቦታ ራሳችንን አስቀምጠን ብንመለከተው ሙሴ በምድረ በዳ ስለነበረው ሕይወት እንዲህ ማለት እንችላለን። ሙሴ እግዚአብሔር ሳይጠራው በራሱ መንገድ የማይገባውን ነገር ስለሠራ ብድራቱን እየተቀበለ እንደሆነ ያስብ ይሆናል። «ሳይጠሩት አቤት ሳይልኩት ወዴት» እንደሚባለው ሙሴ ሳይጠራ አቤት ብሎ እና ሳይላክ ራሱን ልኮ ፍዳውን እያገኘ እንደሆነ ሊያስብ ይችላል። «ወይኔ እንዲህ ባላደርግ ኖሮ ከቤተመንግሥት ወጥቼ በምድረ በዳ የበጎች እረኛ ባልሆንኩ ነበር» በማለት ያስብ ይሆናል። መቼም ሁሌ እንዲህ ባያስብም ሲብሰው ሆዱ እንዲህ ሳያስብ አይቀርም።

ነገር ግን ባልተጠበቀበት ሥፍራ አንድ ቀን ያልተጠበቀ ነገር ተገለጠ። እግዚአብሔር በምድረ በዳ ውስጥ ተገለጠለት። ሙሴ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለማግኘት ንጉሥ ፈርዖን በሚኖርበት በግብጽ ዋና ከተማ ውስጥ ወይም አንድ አገልጋይ እንደተናገረው "እስራኤላውያንን በማስተባበር ወይም ጥሩ የሆኑ ለመሪነት የሚያበቁ ልምምዶች በሚያደርግበት፣ ለመሪነት ለመመረጥ እራሱን ለማስተዋወቅ በሚሯሯጥበት፣ ቅናቱን በተግባር በሚገልጥበትና ሰዎችም ይህ ሰው መሪ

ነው ብለው ሊመሰክሩለት በሚችሉበት ቦታ አልነበረም።"[1] እግዚአብሔር ማንም በማይጠብቅበት ምድረ በዳ በእሳት በሚነድድ ቁጥቋጦ ውስጥ ተገልጦ ሙሴን በስሙ ጠራው (ዘጸ3:3-4)።

እግዚአብሔር ለብዙ ዓመታት ከቤተሰቦቻቸውና ከወገናቸው ተለይተው፣ ሰዎች ሊያስታውሷቸው በማይችሉበት እና በሕይወት ስለመኖራቸው እንኳ በተረሳበት ሁኔታ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ያሉበት ሥፍራ በመገኘት ይጠራቸዋል። የእግዚአብሔር ዓይኖች በምድር ዙሪያ ስለሆኑ ሊያገለግሉት የሚችሉትን ሰዎች ከየትም መጥራት ይችላል። ስለዚህ ለእግዚአብሔር ሥራ ሸክም ያላቸው ሰዎች የቤተክርስቲያን መሪዎች ረስተውኛል ብለው ተስፋ መቁረጥ የለባቸውም። እግዚአብሔር ሲጠራ በኃይል ሞልቶ ሰዎች መቋቋም በማይችሉት ጸጋ ይልካል። እግዚአብሔር ሲያስታውስ ሰዎችም ዓይኖቻቸው ተከፍተው <ለካስ እገሌ አለ> ማለት ይጀምራሉ።

እግዚአብሔር ባልተጠበቀ ቦታና በማይታሰብ ሁኔታ ራሱን ለሰዎች ገልጦ ለአገልግሎት ሊጠራቸው ስለሚችል ሰዎች እግዚአብሔርን በሁኔታዎች ውስጥ ለማየት የሚያስተውል ልቦና ያስፈልጋቸዋል። ሙሴ ወደ ሚነድደው ቁጥቋጦ የሄደው ያየው ነገር አዲስና አስገራሚ ስለሆነ ምን እንደሆነ በሚገባ ለማየት ነው እንጂ እግዚአብሔር በዚያ ውስጥ ይናገረኛል ብሎ አልነበረም። ዛሬም እግዚአብሔር በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ በመገለጥ ሰዎችን ይጠራል። አንዳንዱ እግዚአብሔር የሚገለጥበት ሁኔታ የሚያስደስትና የሚያስገርም ሲሆን አንዳንዱ ደግሞ የሚያሳዝንም ሊሆን ይችላል። ሰዎች በሚገጥማቸው አዲስ ልምምድ ውስጥ እግዚአብሔር ምን ይላል? የሚል ጥያቄ ቢጠይቁ የእግዚአብሔርን መልዕክት ያገኛሉ። እግዚአብሔር በሁኔታዎች ውስጥ ሰዎችን ሊጠራ ይችላል ስለተባለም ሁኔታዎችን ሁሉ በመንፈሳዊ እይታ ብቻ መመልከትና ለሁኔታዎች ሁሉ መንፈሳዊ ትርጉም መስጠት ወይም እግዚአብሔርን በሁኔታዎች ሁሉ ውስጥ እንዲናገር መጎትጎት አስፈላጊ አይደለም።

በቀለ መሐከለኛ የትምህርት ችሎታ ያለው ወጣት ነው። ትምህርቱን አጥንቶ 12ኛ ክፍል ሲፈተን ኮሌጅ የሚያስገባውን በቂ ውጤት ሳያገኝ ቀረ። በዚህም በጣም ተናደደና ለጥቂት ወራት ሥራ ፍለጋ ከቦታ ቦታ ተዘዋወረ። ነገር ግን ምንም ሥራ ሳያገኝ ወደ ቤተሰቦቹ ተመለሰ። ከዚያም የቤተክርስቲያን መሪዎች ለወንጌል አገልጋይነት ራሱን የሚሰጥና ወደ ሥልጠና ሊሄድ የሚችል ወጣት እንደሚፈልጉ ሰማና ወደ እነርሱ ሂዶ «ምናልባት እግዚአብሔር 12ኛ ክፍል እንዳላልፍ ያደረገው ጌታን እንዳገለግል የሆናል» በማለት ነገራቸው። በቀለም ሆነ መሪዎቹ እርሱ በትምህርት የጠበቀውን ውጤት አለማግኘት ወደ አገልግሎት እንዲገባ እግዚአብሔር ያደረገው መለኮታዊ ምሪት እንደሆነ አድርገው ተቀበሉና በቀለን ለወንጌል አገልጋይነት ሥልጠና ላኩ።

እግዚአብሔር ሰው ያሰበው ቦታ እንዳይደርስ በማሰናከል ኑሮ ሳይሳካለት ቀርቶ ወደ አገልግሎት እንዲገባ አልፎ አልፎ ቢያደርግም ይህን እንደ መሠረታዊ እውነት መቀበል ትክክል አይደለም። እግዚአብሔር ሰው

[1] ምስክር ቁ. 30. ገጽ 4

የተመኘውን ነገር ሁሉ ካገኘም በኋላ መጥራት ይችላል። አንድ ሰው «ወይኔ! የምፈልገውን ነገር ሳላገኝ እግዚአብሔር ወደ አገልግሎት በግድ አስገባኝ» ብሎ እንዳይከሰው እግዚአብሔር ሰውየውን ያስጨርሷል።

እንደዚሁም እግዚአብሔር እንደጠራቸው በልባቸው እያወቁ ነገር ግን ከእርሱ በላይ ለአንድ ነገር ቅድሚያ በመስጠት ለጥሪው ፈቃደኛ በማይሆኑበት ወቅት እግዚአብሔር በሕይወታቸው ውስጥ ጣዖት የሆነባቸውን ነገር ያነሳል። በዚህ ጊዜ ሰዎቹ የሚወዱትን ነገር በማጣታቸው ያዝናሉ። እግዚአብሔር ያን ጊዜ መልዕክቱን ሊሰሙ በሚችሉበት ሁኔታ ይነግራቸዋል። በአጠቃላይ እግዚአብሔር በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ሊናገር ስለሚችል በማስተዋል መመላለሱ መልካም ነው።

እግዚአብሔር ጌዴዎንን የጠራው እርሱ ተሸሽጎ ስንዴ ይወቃ በነበረበት ሁኔታ ውስጥ ነበር። ጌዴዎን በነበረበት ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔር መጥቶ እንደሚጠራው በጭራሽ መገመት የሚችልበት አዕምሮ አልነበረውም። ጌዴዎን የነበረበት ሁኔታ መልካም አልነበረም። የውስጥ ሕይወቱን ስንመለከተው በተስፋ መቁረጥና በመጠራጠር የተሞላ ሰው ነበር። ሆኖም ጌዴዎን እግዚአብሔር በአባቶቹ ዘመን የሠራቸውን ተዓምራት ሰምቶ በልቡ ይዟል። ነገር ግን እውቀት ብቻ ሆነበት። እግዚአብሔር የጥንት እንጂ የዛሬ አምላክ አይደለም የሚያሰኝ ሁኔታ ውስጥ ነበር። እንዲህ እንዲያስብ ያደረገው ነገር ምንድነው? ቢባል እስራኤል በጠላት እየተጠቃ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል ተገልጦ ሕዝቡን እንዳያድን ያደረገው የእግዚአብሔር ማርጀት ሳይሆን የሕዝቡ እግዚአብሔር በሚጠብቅበት ሁኔታ አለመገኘት ነበር። ጌዴዎን ግን "እግዚአብሔር ማዳን የሚችል ከሆነ ለምን ዛሬም ሕዝቡን አያድንም?" የሚል ጥያቄ ነበረው። እግዚአብሔር አዕምሮአቸው በጥያቄ የተሞሉትንና ተጠራጣሪዎችን ሰዎች አይጠላቸውም። ይልቅስ ይጠራቸውና ለጥያቄዎቻቸው መልስ በመስጠት በእርሱ እንዲያምኑ ያደርጋቸዋል። የጌዴዎን ጥያቄ "ነጻ የምታወጣው የጥንቷ ብርቱ የእግዚአብሔር ክንድ ወዴት አለች?" የሚል ነበር። ከዚያ አኳያ ሲታይ ጌዴዎን ሕዝቡ ከጠላት ጭቆና ነጻ እንዲወጣ ከፍተኛ ቅንዓት ያለው ሰው እንደነበር መገመት ይቻላል።

ጌዴዎን የነበረበትን ሃይማኖታዊና ማህበራዊ ሁኔታ ስንመለከት ሕዝቡ እግዚአብሔርን እንዲጠብቅ የሚያደርገው ሁኔታ ውስጥ አልነበረም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሕዝብ ማዕከላዊነት በሌለው ሁኔታ በልባቸው በመሰላቸው ነገር የሚመሩበት ወቅት ነበር። የእግዚአብሔርን ነገር ለሰዎች በሚገባ የሚያስተምር አካል አልነበረም። በማህበራዊ ኑሮም ሕዝቡ በችግር ውስጥ ነበር። በጠላት እጅ የወደቁ ስለነበር ነጻነት አልነበራቸውም። ጌዴዎንም ጠላቶቹ አግኝተውት ስንዴውን እንዳይወስዱበት እነርሱ በማይጠብቁበት ቦታ መውቃት ጥሩ መሆኑን በማሰብ በወይን መጥመቂያ ውስጥ ስንዴ ይወቃ ነበር። ጌዴዎንም እንደ ሙሴ ከጠላት ሸሽቶ ባለበት ቦታ ነው እግዚአብሔር የተገናኘው (መሳ6)።

እግዚአብሔር እንደ ጌዴዎን «እግዚአብሔር የጥንት እንጂ የዘመናችን አምላክ አይደለም፣ እርሱ ስለእኛ አይገደውም» የሚሉትንም

ሰዎች ይጠራቸዋል። እግዚአብሔር ጉዳዩ በልባቸው ውስጥ ካለው ቅንነት ጋር ነው። ጌዴዎን ደብቅ ሰው አልነበረም። በአዕምሮው ውስጥ የሚመላለሰውን ጥያቄ እግዚአብሔርን በግልጽ ጠየቀው። እንደ ነገር ለምን ሆነ? ብለው የሚጠይቁ ሰዎች ስለሚጠይቁት ነገር በሚገባ ያስቡበታል። ጥያቄ የሚፈጥር ነገር እያለ በውስጣቸው ጥያቄ የሌላቸው ሰዎች ደግሞ ግድየለሾች ናቸው። እግዚአብሔር የእርሱና የሕዝቡ ጉዳይ የሚከነክናቸውን ሰዎች ይፈልጋል። ለጥያቄዎቻቸው ምላሽ በመስጠት ዓላማውን እንዲፈጽሙ ይልካቸዋል። ስለዚህ «ይህ ሁሉ ሲሆን እግዚአብሔር የት አለ? እግዚአብሔር እንደ ሐዋርያት ዘመን ለምን ተዓምር አይሠራም?» የሚሉ ካሉ እግዚአብሔር እነርሱንም ይጠራቸዋል። ሰዎች ያሉበት ሁኔታ እና በአዕምሮአቸው ያለው ጥያቄ እግዚአብሔር ወደ እነርሱ መጥቶ እንዳይጠራቸው አያግደውም።

እግዚአብሔር ሳሙኤልን የጠራው በቤተመቅደስ ሲያገለግል ውሎ ወደ እንቅልፉ ከሄደ በኋላ ነበር። ሳሙኤል የተወለደው በስለት ስለነበር እናቱ፣ እግዚአብሔርን እንዲያገለግል ለእግዚአብሔር ሰጠችው። በዚህ ሁኔታ ሳሙኤል ያደገው በቤተመቅደስ ከዔሊ ልጆች ጋር ነበር። በቤተመቅደስ ለዔሊ ሲታዘዝ ያደገ ልጅ ነበር። ከሳሙኤል ጋር ያገለግሉ የነበሩ የዔሊ ልጆች እግዚአብሔርን የሚፈሩ አልነበሩም። የድፍረትን ኃጢአት በእግዚአብሔር ቤት ያደርጉ ነበር። በዚህ ሁሉ ሳሙኤል ግን በእኩዮቹ አሳብና ድርጊት አልተወሰደም ነበር። ሳሙኤል «ከእግዚአብሔር ካህን የተወለዱም እንዲህ ካደረጉ እኔ ደግሞ ምንድነኝ?» በማለት የሥጋውን ፍላጎት አልተከተለም። እንግዲህ የእግዚአብሔር አገልጋዮች የተባሉ ሰዎች ኃጢአት የሚለማመዱበት ጊዜ በመሆኑ እግዚአብሔር ለሕዝቡ መናገር ያቆመበት ዘመን ነበር። ሕዝቡ ራእይ አልነበረውም።

ሳሙኤል በእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ውስጥ ሁሌ ይተኛ ነበር። አንድ ቀን ግን የተለየ ድምጽ ሰማ። ሳሙኤል እስከዚያ ቀን ድረስ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ድምጽ ሰምቶ አያውቅም ነበር። በድምጽ የራሱን ስም ሲሰማ ወደ ዔሊ ሄዶ ለምን ጠራኸኝ? አለው። ዔሊ እንዳልጠራው ሁለት ጊዜ ከነገረው በኋላ ዔሊ ምናልባት እግዚአብሔር ጠርቶት ይሆናል በማለት ሳሙኤል ማድረግ የሚገባውን መከረው። እግዚአብሔር ሳሙኤልን ለሥራው ለየው (1ሳሙ3)። ሳሙኤል የእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ስለነበረ እግዚአብሔር በቀርብ አገኘው እንል ይሆናል። ነገር ግን ሳሙኤል በአካል በቤተመቅደስ ውስጥ መገኘቱ ሳይሆን በልቡ ለእግዚአብሔር ቅርብ መሆኑ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ ሰጠው። እንደ ልባቸው የሚመላለሱ ከሳሙኤል ጋር ያገለግሉ የነበሩ ሌሎች ሰዎች አልተጠሩም። እንግዲህ ከልጅነታቸው ጀምረው ራሳቸውን ለእግዚአብሔር አገልግሎት የሰጡ ሰዎችም አንድ ቀን በተለየ ሁኔታ እግዚአብሔር ተገናኝቶአቸው ሊጠራቸው ይችላል ማለት ነው።

እግዚአብሔር ለሳሙኤል የተገለጠው ልምድ ባለውና በዕድሜም በሸመገለው በካህኑ በዔሊ በኩል ሳይሆን ብላቴና ለሆነው ለራሱ ለሳሙኤል ነበር። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሰዎች በሚጠብቁበት መንገድ አይመጣም። እንደ ሰዎች ሁኔታ ቢሆን እግዚአብሔር በዔሊ በኩል ለሳሙኤል ቢገለጥ ጥሪው ያለምንም ችግር ተቀባይነት ያገኝ ነበር።

እግዚአብሔር ግን ልጅ ለተባለው ራሱን ገልጦ ትልቅ ለተባለው መልዕክት አስተላለፈ። ይህ ከተለመደው ባህላዊ አሠራር ውጭ ስለሆነ ግራ የሚያጋባ ሊመስል ይችላል። ስለዚህ ሰዎች እግዚአብሔርን በለመዱት ወይም ይገለጣል ብለው በሚያስቡት መንገድ ብቻ ከመጠበቅ እንደ ቃሉ በጽድቅ ሕይወት እየተመላለሱና ለእርሱ የሚመች ሕይወት እየኖሩ እግዚአብሔር ሲናገር መስማት መቻል መልካም ነው።

እግዚአብሔር ኤልሳዕን የጠራው እርሻ በማረስ ላይ እያለ ነበር። ኤልሳዕ ኑሮ የተመቸውና እርሻ በማረስ የሚተዳደር ገበሬ ነበር። ኤልሳዕ አንድ ቀን እግዚአብሔር ይጠራኛል ብሎ ያስብ ነበር ለማለት አይቻልም። እግዚአብሔር ግን ኤልሳዕን ለአገልግሎት ያጨው እርሱን የቀባው ኤልያስ እንኳ ሳያውቅ ነበር። ከኤልያስ በኋላ ነቢይ የሚሆነውን የጠቆመው ኤልያስ ሳይሆን እግዚአብሔር ራሱ ነበር። ለኤልሳዕ የእግዚአብሔር ጥሪ የመጣለት እርሻ ቦታ በበሬዎቹ እያረሰ ነበር። እግዚአብሔር ገበሬንም በእርሻ ቦታው ድረስ በመሄድ የሚጠራ አምላክ ነው (1ነገ19:19-21)።

ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን፣ እንድርያስን፣ ያዕቆብና ዮሐንስን የጠራቸው ዓሣ በማጥመድ ላይ እያሉ ነበር። ጌታ እነዚህን ሰዎች ለማግኘት ወደ ባሕር አካባቢ መሄድ ነበረበት። ስለዚህ ወደ ገሊላ ባሕር ሄዶ እዚያ ሲመላለስ አያቸውና ጠራቸው። ለእነርሱ ያቀረበው መልዕክት "በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ" የሚል ነበር። ይህችን መልዕክት ሰምተው እለን የሚሉትን መተዳደሪያቸውን እርግፍ አድርገው ትተው ተከተሉት (ማቴ4:19-22)። ዓሣ የማጥመድ ሥራ መተዳደሪያ ቢሆንም እንኳ አስቸጋሪ ሥራ ነው። ይህን ሥራ የሚሠሩ ሰዎች ደግሞ ያልተማሩ ሰዎች እንደነበሩ ይነገራል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ማቴዎስን የጠራው ቀረጥ እየሰበሰበ ባለበት ሁኔታ ነበር። አንድ ቀን ኢየሱስ መንገድ ሲሄድ ማቴዎስ በመቅረጫው ላይ ተቀምጦ አየውና ጠራው። ለማቴዎስ የተሰጠው መልዕክት "ተከተለኝ" የሚል ብቻ ነበር። በዚያን ዘመን ቀረጥ የሚሰበስብ ሰው በሕዝቡ ዘንድ የተጠላና የተናቀ ሰው ነበር። በወቅቱ በነበረው አሳብ ማቴዎስ በጌታ ኢየሱስ ይጠራል ብሎ ማንም ላያስብ ይችላል። ጌታ ኢየሱስ ግን አየና ጠራው (ማቴ9:9)።

ዛሬም እግዚአብሔር በሥራቸው ምክንያት በኅብረተሰቡ መካከል ተቀባይነት የሌላቸውን ሰዎች ሊጠራ ይችላል። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚመለከተው በሚሠሩት ሥራ ውስጥ ሳይሆን በአምላካዊ መነጽሩ ስለሆነ በሚናቅ ሥራ ምክንያት ሰዎችን አይንቅም። በእኛ ዘመን የማቴዎስ ዓይነት ሥራ (የሂሳብ ሠራተኛነት) የሚያከብር እንጂ የሚያስንቅ ሥራ አለመሆኑ ቢታወቅም በዘመናችንም የሚናቁ የሥራ ዓይነቶች አሉ።

እግዚአብሔር ጳውሎስን የጠራው እርሱ የጌታን ደቀመዛሙርት ለማሳደድ መንገድ ላይ በነበረበት ጊዜ ነበር። እግዚአብሔር የተመለከተው የጳውሎስን ተግባር ሳይሆን ያን ለመፈጸም ያሰበበትን የውስጥ ዓላማውን ነበር። ዓላማው ለእግዚአብሔር ከመቅናት የተነሳ ስለሆነ እግዚአብሔር ወደ-ቃል። እግዚአብሔር ጳውሎስ ትክክለኛውን ነገር አውቆ እንዲያገለግለው ጠራው። ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ

የጌታን ደቀመዛሙርት ለማሳደድ ሲሄድ ጌታ ኢየሱስ ለአገልግሎቱ ይጠራኛል ብሎ በፍጹም ሊያስብ አይችልም። ጳውሎስ የነበረበት ሁኔታ የእግዚአብሔርን ጥሪ ወደ እርሱ ከመምጣት አልከለከለውም። ይልቅስ ለጥሪው መምጣት ሁኔታዎችን አመቻቸለት። ጳውሎስ «አንተ ማን ነህ?» ብሎ ሲጠይቀው ጌታ ኢየሱስ "አንተ የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ" ብሎ ተናገረው። ከዚህም የተነሳ ጳውሎስ እርሱን እየጠራው ያለው ማን እንደሆነ ማወቅ አላዳገተውም። ወዲያውም "ጌታ ሆይ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ?" በማለት ሲመልስለት እንመለከታለን (የሐዋ 9:1-9)።

እነዚህ ምሳሌዎች እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎቱ በሚጠራበት ጊዜ እነርሱ ወዳሉበት ሥፍራ እንደሚመጣና እንደሚፈልጋቸው ያሳዩናል። ስለዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ጥሪ ለማግኘት ብለው ወደ ተለየ ቦታ መሄድ ወይም የተለየ ልምምድ ውስጥ መግባት አይጠበቅባቸውም። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚፈልግ አምላክ ስለሆነ ሰዎች ያሉበት ሁኔታ ጥሪውን ወደ እነርሱ ከማስተላለፍ አይገታውም። የእግዚአብሔርን ጥሪ ለማግኘት በአስፈላጊ ጊዜ በአስፈላጊ ቦታ መገኘት አያስፈልግም። እግዚአብሔር ለአገልግሎቱ ሊጠራን ከፈለገ እኛ ያለንበት ቦታ ድረስ ይመጣል። ይህ ሲባል ግን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን መንፈሳዊ ሕይወታችን እንደተጠበቀ ሆኖ ነው።

እንግዲህ እግዚአብሔር ሰዎችን የሚጠራው እነርሱ ባሉበት ሁኔታ ውስጥ በመገኘት ነው። እግዚአብሔር ሰዎች ባሉበት ሁኔታ ውስጥ በመምጣቱ ሰዎች በእርግጥ እግዚአብሔር ወደ እነርሱ መጥቶ እንደጠራቸው ማመን ያቅታቸዋል። ሰዎቹ እግዚአብሔርን የሚጠብቁት ልዩ በሆነ ሁኔታ ውስጥ ስለሆነ እርሱ በዓይናቸው ፊት ተራ ነው በሚሉት ነገር ውስጥ ሲገለጥ እግዚአብሔር መሆኑን ይጠራጠራሉ።

የአገልግሎት ጥሪ የተለያየ ቢሆንም እግዚአብሔር የሚጠራቸው ሰዎች ግን ምን ዓይነት ናቸው? የእግዚአብሔርን የሙሉጊዜ አገልጋይነት የመምረጫ መስፈርት አሟልተው ሊመረጡ የሚችሉ ሰዎች እነማን ናቸው? እግዚአብሔር ለሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይነት እነማንን ይጠራል? የሚቀጥለው ምዕራፍ ለእነዚህ ጥያቄዎች ምላሽ ይሰጣል።

ጥያቄዎች

1. እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት የሚጠራው መቼና የት ቦታ ነው?
2. በእግዚአብሔር ለመጠራት ሰዎች በምን ሁኔታ ውስጥ መገኘት ይኖርባቸዋል?
3. እግዚአብሔር አዕምሮአቸው በጥያቄ የተሞላ ሰዎችን የሚጠራው ለምንድነው?
4. እግዚአብሔር አንተን/አንቺን የጠራው በምን ሁኔታ ውስጥ ሳለህ/ሳለሽ ነበር?
5. ዛሬስ እግዚአብሔር በምን ሁኔታ ውስጥ ያሉ ሰዎችን ይጠራል?

4

ለአገልግሎት ምን ዓይነት ሰው እንደሚጠራ ማወቅ

በዚህ ክፍል እግዚአብሔር የሚጠራቸው ሰዎች ዓይነትን እንመለከታለን። እግዚአብሔር ወንጌልን ሰምቶ በማመን ድነት እንዲያገኙ በዓለም ውስጥ ያሉትን ሰዎች ሁሉ እንደሚጠራ ተመልክተናል:: እግዚአብሔር ወደ ቤቱ ተጠርተው ከመጡ ሰዎች መካከል ማንንም ለሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልግሎት መጥራት ይችላል። እግዚአብሔር የተማሩትን፣ ያልተማሩትን፣ ድሆችን፣ ባለጠጎችን፣ ደካሞችን፣ ብርቱዎችን፣ ወጣቶችን፣ ጎልማሶችን እንዲሁም ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ይጠራቸዋል።

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔር ለአገልግሎቱ የሚጠራቸው ሰዎች ደካማ የሆኑትን ነው። እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ሚዛን መሠረት ከምንም የማይቆጠሩ ሰዎችን ይመርጥና በኃይሉ በመሙላት ክብሩን ያሳያል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥም ሲታይ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ታላላቅ የሆኑ ነገሮችን የሚሠራው በሰው ዘንድ በጣም የማይረቡ የተባሉትን ሰዎችና ነገሮችን በመጠቀም ነው። እግዚአብሔር ለአገልግሎት የሚጠራቸው ሰዎች ደካማ ወይም እውቀትና ችሎታ የሌላቸው እንዲሁም ያልተማሩ ሰዎች ናቸው ብለው ያምናሉ።

እግዚአብሔር ደካሞችን ይጠራል የሚለውን አሳብ በሁለት መልኩ መመልከት ይቻላል። በአንድ በኩል አሳቡ ትክክል ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ደካሞችን በመጠቀም የሚፈልገውን አገልግሎት ማከናወን ይችላል። እግዚአብሔር በሰዎች ሕይወት ለመሥራት ሲነሳ የሰዎች ድካምና አለመማር እንቅፋት ሊሆኑበት አይችሉም። እግዚአብሔር ምናምቴ የተባሉትን ሰዎች በኃይልና በችሎታ ሞልቶአቸው ማንም በእውቀቱና በችሎታው ማድረግ የማይችለውን ነገር ማከናወን እንዲችሉ ያደርጋቸዋል። ስለዚህ በዚህ ጎኑ በእግዚአብሔር ታላቅነት ላይ መታመን ይሆናል። ብዙዎች እንደሚሉት "እግዚአብሔር ያልበቁትን ሰዎች ጠርቶ ብቃት እንዲኖራቸው ያደርጋል።"

በሌላ በኩል ግን ለእግዚአብሔር አገልግሎት የሚፈለጉ ሰዎች በዓለም ሚዛን የተጣሉ ሰዎች ናቸው ወደሚል የማጠቃለያ አሳብ ያመጣናል:: ይህ አስተሳሰብ የመጣው ደግሞ የእግዚአብሔር አገልግሎት ሰዎች በዓለም ከሚሠሩት ሥራ ያነሰ ቦታ የሚሰጠው ነገር ነው ከሚል አሳብ የመነጨ ይመስላል። በሰዎች ዘንድ ከፍተኛ ዋጋ ያለው ከእግዚአብሔር አገልግሎት ይልቅ የዓለም ሥራ ነው።

ተሰማ የሚባል አንድ ወጣት ነበር። ተሰማ ከዩንቨርሲቲ እንደተመረቀ የእግዚአብሔር ጥሪ ስለነበረው ለአገልግሎት ሲወጣ ብዙዎች ተቃውመውታል። እርሱን የሚያውቁ አማኝ ያልሆኑ ሰዎች "ይህ ልጅ አበደ" አሉ። አማኝ ባልሆኑት ዘንድ ጥሩ የሆነ የዓለምን ሥራ መፈለግ ትቶ እግዚአብሔርን ለማገልገል መወሰን የእብደት ምልክት እንደሆነ ተቆጠረ። አማኞች ደግሞ "የሚመክረው ጓደኛ የለውም እንዴ?" አሉ። አንዳንዶቹም ቀርበው "የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ከምትሆን

ጥሩ ሥራ ይዘህ ተከብረህ እግዚአብሔርን በትርፍ ጊዜህ ማገልገል ይሻልሃል" ይሉት ነበር። እነርሱም ቢሆን ጥሩ የአዕምሮ ችሎታ ያለው ሰው የእግዚአብሔር አገልጋይ መሆን የለበትም የሚል አሳብ ያላቸው ይመስላል።

ይህ የሚያሳየው እግዚአብሔርን ማገልገል የሚመረጠው ሌሎች አማራጭ የሥራ መስኮች ከተዘጉ ብቻ እንደሆነ ተደርጎ እንደ ተወሰደ ነው። ሥራ ቢጠፋ አገልጋይነት አይጠፋም ማለት ነው። እንዲህ ማለት አገልግሎት በዓለም ሥራ ላጡ ሰዎች የተዘጋጀ የመጨረሻ አማራጭ የሥራ ዕድል ነው ማለት ነው። ይህ ከመጽሐፍ ቅዱስ አሳብ ጋር የሚጋጭ አመለካከት ስለሆነ መለወጥ አለበት።

በዚህ ዓለም መሥፈርት ተቀባይነት ያላቸው ሰዎችስ በእግዚአብሔር አይጠሩም? እግዚአብሔር ከፍተኛ ትምህርት የተማሩትን፣ የተለያየ ሙያ ያላቸውን ሰዎች ጠርቶ ለወንጌል አገልግሎት የማያሰማራበት ምክንያት ምንድነው? "እግዚአብሔር የደካሞች አምላክ ነው፤ የሚሠራውም በደካሞች ሕይወት ነው" የሚለው አሳብ የተወሰደው በ(1ቆሮ.1፡26-29) ላይ ካለው አሳብ ነው። ይህ ክፍል በቀድሚያ የሚናገረው ለእግዚአብሔር አገልግሎት ስለመጠራት ሳይሆን ለድነት ስለመጠራት ነው። ያም ቢሆን እግዚአብሔር ወደ መንግሥቱ የሚጠራቸው ሰዎች ሁሉ ደካሞች፣ መደበኛ ትምህርት ያልተማሩ እና በኅብረተሰቡ ዘንድ እንደ ተራ የሚቆጠሩ ሰዎችን ብቻ እንደሆነ አይናገርም።

በቆሮንቶስ ወደ ጌታ የመጡ ሰዎች ብዙዎቹ በዓለም መስፈርት ቦታ የሚሰጣቸው ሰዎች አልነበሩም። ይህ ማለት ግን በእነርሱ (በተጠሩት ምዕመናን) መካከል ጥበበኞች፣ የተማሩ እና በኅብረተሰቡ ዘንድ ከፍተኛ ስፍራ የሚሰጣቸው ሰዎች አልነበሩም ማለት አይደለም። የእግዚአብሔር መንግሥት ለሁሉም ዓይነት ሰዎች ክፍት ናት። እግዚአብሔር ሰዎችን ሲጠራ ድሃ፣ ያልተማረ፣ በዓለም ተራ የሆነ... እያለ አይደለም። እግዚአብሔር ሁሉንም ዓይነት ሰው ይጠራል፤ ድምጹን ሰምቶ መከተል የፈለገ ደቀመዝሙር ይሆናል። ከእነዚህ ከተጠሩት መካከልም ለአገልግሎት ሲጠራ በራሱ መስፈርት እንጂ በዓለም መስፈርት አይጠራም።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ለአገልግሎት የጠራቸውን ሰዎች ስንመለከት በትምህርት፣ በኑሮ ደረጃ፣ በሥራ... በጣም የተለያዩ ሆነው እናገኛቸዋለን። እግዚአብሔር እረኞችን ለመሪነት፣ ገበሬዎችን ለነቢይነት፣ ዓሣ አጥማጆችን ለሐዋርያነት፣ ሐኪሞችን ለወንጌል አገልጋይነት፣ የሃይማኖት ሊቃውንትን ለወንጌል ሚስዮናዊነት ጠርቷል። ስለዚህ እግዚአብሔር ማንንም ጠርቶ ለአገልግሎቱ ያሰማራል። እግዚአብሔር ደካሞችን ብቻ እንደሚወድና ለአገልግሎትም እንደሚጠራ ማሰብ ደካሞች እግዚአብሔር የእኛ ብቻ ነው ብለው ከብርቱዎች ጋር ራሳቸውን ለማነጻጸር የፈጠሩት የሥነ-ልቦና መከላከያ ይመስላል።

የተማሩትም ሰዎች ሆኑ ያልተማሩት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የተጠሩት በጸጋው እንደሆነ ሁሉ ለአገልግሎት የተጠሩትም በእርሱ ምህረት መሆኑን በሚገባ ተረድተው በተጨማሪም በእርሱው

በመታመንና በመደገፍ በተሰጣቸው ስጦታ ሲያገለግሉት እግዚአብሔር ደስ ይሰኛል። እግዚአብሔር መማርን አይጠላም፣ ያለመማርንም አይደግፍም። እግዚአብሔር የእርሱን ፈቃድ ለማድረግ የተነቃቃ መንፈስ ያለውን ሰው ይፈልጋል።

ከዕድሜ አኳያስ እግዚአብሔር እነማንን ይጠራል? እግዚአብሔር ለአገልግሎቱ ያስፈልጉኛል ያላቸውን ሰዎች ያለምንም የዕድሜ ገደብ መጥራት ይችላል። እግዚአብሔር ብላቴናዎችን፣ ጎልማሶችንና አዛውንቶችን ይጠራል። እግዚአብሔር በእያንዳንዱ የዕድሜ ክልል ባሉት ሰዎች መሥራት የሚፈልገው ሥራ አለው። አብዛኛዎቹ ሰዎች ለእግዚአብሔር ለመኖርና የእርሱን ፈቃድ ለማገልገል ራሳቸውን የሚሰጡት በወጣትነትና በጎልማሳነት ዘመናቸው በዓለም የሚወዱትን ነገር እንደ ልባቸው ሲያደርጉ ከቆዩ በኋላ ነው። የጎልማሳነት ጉልበታቸው ካለቀ በኋላ ወደ እግዚአብሔር ዞር ይላሉ። ለእግዚአብሔር የሕይወታቸውን እላቂ ይሰጣሉ። መቼም እግዚአብሔር ቸር ስለሆነ ራሳቸውን ለእርሱ ሲሰጡ የት ነበራችሁ? በማለት አይገፈትራቸውም።

እግዚአብሔር የእርሱን ሥራ እንዲሠሩ ወጣቶችንና ጎልማሶችን ይፈልጋል። በእግዚአብሔር መንፈስ የተሞሉ፣ ጉልበቶቻቸው ገና ሮጠው ያልደከመ፣ ራእያቸው ገና ትኩስ የሆነ ወጣቶችንና ጎልማሶችን ይሻል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥም ሲታይ እግዚአብሔር ለአገልግሎት የጠራቸው ሰዎች በዕድሜያቸው ጡረታ የወጡትን ሳይሆን ገና መሥራት የሚችሉትን ሰዎች ነው።

እግዚአብሔር ሙሴን ሲጠራው ሙሴ የሰማንያ ዓመት ሰው ነበር። በአሁኑ ጊዜ እድሜ ሲሰላ ሙሴ ጡረታ የወጣ ሰው ይሆናል። በዚያን ዘመን ግን ሙሴ የተጠራበትን ሥራ ለመሥራት የሚያስችል ሙሉ አቅም ነበረው። ሳሙኤልና ኤርምያስም ሲጠሩ ብላቴናዎች ነበሩ። ይህ ብላቴና የሚለው ቃል በወጣትነት ዕድሜ ክልል ያሉትን ሰዎች ያጠቃልላል። ጢሞቴዎስ ለአገልጋይነት ሲሾም ገና ለጋ ጎልማሳ ምናልባትም በሰላሳዎቹ አጋማሽ ወይም ከዚያ በታች እንደሆነ ይገመታል (1ጢሞ.4:12)።

ከዕድሜ አኳያ መነሳት የሚገባው አንድ ጥያቄ ቢኖር የተጠራው ሰው የተጠራበትን አገልግሎት በሚገባ ማከናወን ይችላል ወይ? የሚል ነው። ተጠሪው የተጠራበትን አገልግሎት በተሳካ ሁኔታ ለማከናወን በሚያስችለው ዕድሜ ላይ ከሆነ መቀበሉ ችግር ላይኖረው ይችላል። ነገር ግን ከጥሪው በኋላ የተጠራውን ሰው አሰልጥኖ ማስማራትን የሚጠይቅ ከሆነ ቤተክርስቲያን ለብዙ ጊዜ ሊያገለግላት በማይችል ሰው ላይ ያላትን ነገር ማባከን ይገባታልን? የሚለው ጥያቄ ከዕቅድና ከሥነምግባር አኳያ ተገቢውን ምላሽ ሊያገኝ ይገባል።

ከዚሁ ጋር አብሮ የሚነሳው ሌላው ነገር ደግሞ የዕድሜ ተፈላጊነት እንደ አገልግሎት መስኩና እንደ አካባቢው ሁኔታ ይወሰናል። ለአንዳንድ የአገልግሎት መስኮች ለምሳሌ አዳዲስ ቦታዎች በመሄድ ወንጌልን ማስራጨት ለወጣቶቹ ቀላል ሲሆን የቤተክርስቲያን አስተዳደር ደግሞ ለሽማግሌዎቹ ቢሆን የበለጠ ፍሬያማ መሆን ይቻላል። ስለዚህ እነዚህን ሁኔታዎች ማየት ይጠቅማል። አካባቢን በተመለከተ ደግሞ

በብዙ የሀገራችን ክፍሎች ወጣት የሆኑ ሰዎች እንደ ልጅ ስለሚቆጠሩ መልካም ነገር እንኳ ቢናገራቸውም ተቀባይነታቸው እምብዛም ነው። ስለሆነም ለባህላዊ ነገር ጥንቃቄ ማድረግ ተገቢ ነው። ይህ ማለት ግን ባህላዊውን ነገር በመደገፍ ሽበት ያላቸውን እንጂ ወጣቶችን ለአገልግሎት መጥራት የለብንም ማለት ሳይሆን አውዱን በማጥናት በጥበብ መሥራት መልካም እንደሆነ ለማሳየት ነው።

ከጾታ አኳያስ እግዚአብሔር ወንዶችን ወይስ ሴቶችን ለአገልግሎት ይጠራል? በመሠረተ አሳብ ደረጃ እግዚአብሔር ወንዶችንም ሆነ ሴቶችን ለአገልግሎት ይጠራቸዋል። እግዚአብሔር ሲጠራ ጾታን ብቻ እንደመሥፈርት በመውሰድ በወንዶችና በሴቶች መካከል ልዩነት አያደርግም። ሁለቱንም የፈጠራቸው እርሱ ስለሆነ እግዚአብሔር ለአንዳቸው አያዳላም። ነገር ግን እግዚአብሔር የወንዶችንና የሴቶችን የተፈጥሮ ጠንካራና ደካማ ጎን ስለሚያውቅ ለአገልግሎት ሲጠራቸው በየትኛው አገልግሎት ቢሰማሩ ስኬታማ አገልግሎት መስጠት እንደሚችሉ ስለሚያውቅ አንዳቸውን ለአንድ ዓይነት ለሌላው ዓይነት ደግሞ ሌሎቹን ሊጠራ ይችላል።

ሴቶች ከወንዶች እኩል በእግዚአብሔር ቤት እንዳያገለግሉ ያደረጋቸው የእግዚአብሔር ሴቶችን ለአገልግሎት አለመጥራት ሳይሆን የባህል ጉዳይ ነው። ኅብረተሰቡ ለሴቶች ያለው አመለካከት ዝቅተኛ ስለሆነ ሴቶች የእግዚአብሔርን ሥራ በኃላፊነት እንዲሠሩ አገልግሎት ቤተክርስቲያን አትሰጣቸውም። ይህ በብሉይም ሆነ በአዲስ ኪዳን ይታያል። በክርስቶስ አካል ውስጥ ወንዶችና ሴቶች እኩል ሚና ካላቸው እግዚአብሔር ለወንዶች መንፈሳዊ ስጦታ ሰጥቶ ለሴቶች የማይሰጥበት ምክንያት አይኖርም። እግዚአብሔር ጠርቶአቸው ለአገልግሎት የሚያስፈልጋቸውንም ጸጋ ሲሰጣቸው ሴቶችን ለአገልግሎት(በተለይም የወንዶች በሚባሉ ሥፍራዎች ለምሳሌ ሽማግሌ፣ መጋቢ፣ የቤተክርስቲያን አስተዳዳሪ፣ የአጥቢያ ቤተክርስቲያን አስተማሪ... አድርጎ መሾም) በቤተክርስቲያን ዘንድ ይፈራል። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳዊ እንዳልሆነ ይሰበካል። ስለዚህ ሴቶች ዲያቆን፣ ዘማሪ፣ የልጆች የሰንበት ትምህርት አስተማሪ፣ አልፎ አልፎ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አስተማሪ እና በመሳሰሉት አገልግሎቶች ብቻ እንዲያገለግሉ ይፈቀድላቸዋል።

እግዚአብሔር ስለመንፈስ ቅዱስ መምጣት በብሉይ ኪዳን ሲናገር "መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፣ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፣ ጎበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፣ ደግሞም በዚያ ወራት በወንዶችና ሴቶች ባሪያዎች ላይ መንፈሴን አፈስሳለሁ" (ኢዩ.2:28-29) ብሏል።... እግዚአብሔር በሰዎች መካከል በጾታ፣ በዕድሜና በማህበራዊ ኑሮ ደረጃ ልዩነት ሳያደርግ የእርሱ የሆኑትን ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላቸዋል። ይህ መንፈስ ወደ እያንዳንዱ ሰው በሚመጣበት ጊዜ የተለያዩ ሥራዎችን በሕይወታቸው በኩል ይሠራል። የእግዚአብሔር ባሪያ የተባሉና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልተው ተልዕኮውን የሚፈጽሙ ሰዎች ወንዶችም ሴቶችም እንደሆኑ ይናገራል (2:29)። የዚህ ትንቢት ፍጻሜ ሲጀመር

በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ሰዎች ሁሉንም የኅብረተሰብ ክፍል የሚወክሉ ነበሩ (ሐዋ.1፡12-17፤ 2፡16-21)።

እግዚአብሔር ለድነት ሲጠራ ሰዎችን ሁሉ ይጠራል። እግዚአብሔር ለድነት ጥሪ ሲያቀርብ በዘር፣ በቋንቋ፣ በጾታ፣ በትምህርት ወይም በኑሮ ደረጃ አድልዎ ሳያደርግ ሁሉንም ሰው ይጋብዛል። ወደ ቤተክርስቲያን ከመጡም በኋላ እግዚአብሔር ለወንድም ሆነ ለሴት ልጆቹ የሚያስፈልጋቸውን ጸጋ በመስጠት በአካሉ ውስጥ በተሰጣቸው ስጦታ እንዲያገለግሉ አድርጓል። በአንድ በኩል እግዚአብሔር ለሴቶችም ቤተክርስቲያንን ያገለግሉ ዘንድ ጸጋን እንደሰጣቸው እየታወቀ በሌላ በኩል ደግሞ የሙሉ ጊዜ የወንጌል አገልጋይ እንዲሆኑ አይጠራቸውም ብሎ መናገር ከራስ ጋር መጋጨት ነው።

የሴቶችን የሙሉጊዜ የወንጌል አገልጋይነት ጥሪን በተመለከተ ሁለት አሳቦችን መናገር ይቻላል። የመጀመሪያው እግዚአብሔር ወንዶችን እንጂ ሴቶችን ለሙሉጊዜ የወንጌል አገልጋይነት አይጠራም ብሉ ስለሚያስቡ የቤተክርስቲያን መሪዎች ለሴቶች የወንጌል አገልጋይነት ጥሪ ሥፍራ አልሰጡም ማለት ነው። በዚህ አሳብ መሠረት የቤተክርስቲያን መሪዎች የሴቶች ጥሪ የእግዚአብሔር አሳብ አለመሆኑን ተረድተዋል ማለት ነው። ሁለተኛው አሳብ ደግሞ እግዚአብሔር በወንድና በሴት መካከል ልዩነት ሳያደርግ ሁለቱንም ለወንጌል አገልጋይነት ይጠራቸዋል። ነገር ግን የቤተክርስቲያን መሪዎች በወንዶች የበላይነት የሚያምኑ ስለሆኑ ለሴቶች ትኩረት አልሰጡም ማለት ነው። ይህ ደግሞ የቤተክርስቲያን መሪዎች የእግዚአብሔርን አሳብ በትክክል አለመረዳታቸውን ያመለክታል።

እግዚአብሔር በጾታ እኩልነት ቢያምንም ለወንድና ሴት ተመሳሳይ ሚና አልሰጣቸውም። የወንድ ሚና ከሴት ሚና የተለየ ነው። ወንዶችና ሴቶች ተመሳሳይ ስጦታና ሚና አላቸው ማለት ሚዛናዊ አሳብ አይመስልም። እንደዚሁም በወንድ የትምክህተኝነት ስሜት ተነድቶ ሴቶች በእግዚአብሔር ቤት እርሱ በሰጣቸው ስጦታ እንዳያገለግሉ ማገድ ትክክል አይደለም። ቤተክርስቲያን በጾታ ሳይሆን ማን ጥሪ አለው? በማለት የተጠሩ ወንዶችና ሴቶችን ለጌታ ሥራ ማሰማራት ይገባታል።

ቤተክርስቲያን ለማሰማራት በእግዚአብሔር አሳብ መሠረት የአገልጋዮችን ስምሪት ለማድረግ ከባህል ተጽዕኖ መውጣት ይኖርባታል። በአንዳንድ ሁኔታ ቤተክርስቲያን ከመጽሐፍ ቅዱስ ይልቅ ለባህል ትኩረት በመስጠት እንደ እግዚአብሔር አሳብ ለመሥራት ድፍረት ታጣለች።

እንግዲህ እግዚአብሔር ከምዕመኑ መካከል በተለየ ሁኔታ የእርሱን ሥራ እንዲሠሩ የጠራቸውን ሰዎች ወደ አገልግሎት ሲያሰማራቸው ለምን ያህል ጊዜ እንዲያገለግሉት ይፈልጋል? የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ከአገልግሎቱ ጡረታ መውጣት አለበት ወይስ እስከሞት ድረስ ማገልገል ይጠበቅበታል? እግዚአብሔር ለአገልግሎት የጠራው አገልጋይ ለወንጌል ሠራተኛነት ለጊዜያዊነት መቀጠር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ነውን? ለመሆኑ የእግዚአብሔር ቃል ስለእነዚህ ጥያቄዎች ምን ይላል? ተከታዩ ምዕራፍ ምላሹን ይዞ ቀርቧል።

ጥያቄዎች

1. ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር የደካሞች አምላክ እንደሆነ የሚያስቡት ለምንድነው?
2. አንድ ሰው ትምህርት ወይም ሥራ ካልተሳካለት ወይም እጅግ ከተሳካለት በኋላ ወደ ቤተክርስቲያን አገልግሎት ቢመጣ ስለጥሪው ትክክለኛነት ምን ያህል ግምገማ ይደረጋል?
3. ወጣቶችን ወደ አገልግሎት ማስገባት ወይም መከልከል በእግዚአብሔር ሥራ ላይ ምን አዎንታዊና አሉታዊ ጎን አለው?
4. እግዚአብሔር ወንዶችና ሴቶችን ለአገልግሎት የሚጠራ ከሆነ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሴት አገልጋዮች ቁጥር ለምን ጥቂት ሆነ?
5. በአገልግሎት ጥሪ ተግባራዊነት ላይ ባህል ያለው ተጽዕኖ ምንድነው?
6. ባልና ሚስት ለአገልግሎት አንድ ላይ ቢወጡ ያለው ጉዳትና ጥቅም ምንድነው?